

رُومی بادشاہ

یلے کسل گن یودسوک لہ یودسوک کسل ، میدسوک لہ میدسوک کسل ،
آخر کار میدپا گار گوید۔ رومی بادشاہ چک یودپا۔ جق کینگ نہ جق چک بادشاہ سی
زیریدپا، ”یلے فی ہرق نہ ہرمو، تھی یا لینگسنگ نُو لینگ لہ مرگواند انگ عرصے سونگس۔ گوا
نہ دو سے تھی یا لینگسنگ نُو لینگ لہ گوالہ تھی یا ریدخ ژھوکھن گن لہ ریدخ ننا میدانگ
ہلتا سونگ زیر۔“ دے ریدخ ژھوکھن گن لہ اونگ زیرے تنگس۔ اونگ زیرے تنگسے
کھونگ کھیونگس۔

”چہ حکم لے بادشاہ سلامت؟“

زیرباچک کھوسی زیریدپا، ”گوانہ دو سے کھدانگ تھی یا لینگسنگ نُو ریدخ
اونگسانا میدانگ ہلتا سونگ۔“

”لیا نمو گک“ زیرفا ریدخ ژھوکھن کن دے لینگسنگ نُو ریدخ ژھوا
سونگس۔ سونگسے اونگس۔ اونگسے نہ، ”یلے بادشاہ سلامت، سترانگ سترانگ نُو تھو
میدپنی ریدخ چی کنگسنگ۔“

زیر باچک نہ، ”لے نی ہرق نہ ہرُمو، اونا گنگمہ لہ سکت فیونگ، نئی یا لینگسنگ
 نُو نڈانگ لنگ لہ گگ۔“

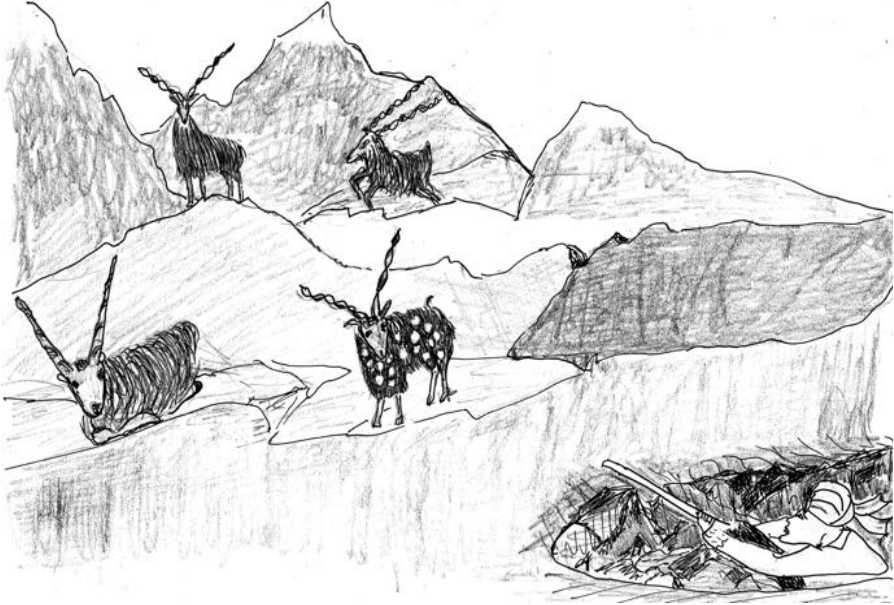
”لیا نمو گگ“ زیر فا ہسکے گیو خسی کہہ کھونگ لنگ لہ گوے انتظام بیاس۔
 انتظام بیاسے کھونگ لنگ لہ سونگس۔ بادشی سترانگ کھوانگ سونگس، وزیری
 سترانگ کھوانگ سونگس، ترانگی سترانگ کھوانگ سونگس، گنگمہ سوسوے سوسوے
 سترانگ سترانگ نُو جوکس۔

بادشاہ سی ریدخ چھسے تونگ زیرے میدپا ریدخ چھسے تنگ کھن گن لہ
 ریدخ چھسے تنگمی حکم میدپنی اپنا۔ دے وخ پنگ نُو تا ریدخ چھسے تنگ کھن گنی سی
 زیرس، ”بادشاہ لہ چہ سونگس؟ ریدخ چوق زیرے مہ زیرس“

تا بادشاہ لہ چہ سونگس زیر باچک نارے، یا ریدخ ژھنگمی سکل لہ خسیری
 فِرک نہ نمولی فِرک یودپنی ریدخ چمی یودسوک۔

یودپا چک دیرے کھوسی ”اُوہوں، ریدخ چھسے تنگ کھن گن لہ چوق مہ
 زیر۔ یو عجیب ریدخ چمی ننگ“ زیرے ہلتین دوکسے نہ ”اُوہوں، نا یا سکل لہ
 یودپنی خسیری فِرک نہ نمولی فِرک یودپنی ریدخ پو لہ فنگنوک“ زیرے نہ کھوسی کلسی

کہہ تواق پولکس، کلے نہ فنے من نہ ”اُوہوں ریدخ پولر گشے ننگ، کوچی ہلتین
 دوکٹوک۔“

ینگ تواق پولینس، لینے نہ کھو بچھی ہلتین ڈوکسے نہ دیرے کھو ینگ تواق
 پولکسی کہہ کلس، کلے نہ کھو ینگ فیر بیک زیرے نہ، ”اُوہوں ریدخ پولر گشے ننگ،
 کوچی دوکٹوک۔“ زیرے نہ اے ریسے کہہ تواق پولر کلے کھو فیر بیک زیرے من نہ
 ریدخ پولر گیب زیری کہہ زق لنگس، لنگسے نہ تانہ ریدخ پولسی ہو ہو بیدیا یا جو۔

”غا بگیا نارے بادشونئی لچپنگ نہ تواق بُودید لے،
 غا بگیا نارے بادشونئی لچپنگ نہ تواق بُودید لے،

نڑی غا بگیا نہ یا ہرمق لہ نئید چی رگوریم کھوگید لے،
 نڑی غا بگیا نہ یا ہرمق لہ نئید چی رگوریم کھوگید لے،

نڑی یا ہلا یولی ہلا نونئی کنگ ہرژیس چی نہ تونئی لے،
 نڑی یا ہلا یولی ہلا ہرمق کھیانی لق ہرژیس چی نہ تونئی جُو“

زیرے مو ہوہو بیاسفی کھہ دیڑے ہرمق ہرمو بادشاہ وزیر سنگ سترانگ
 سترانگ زبڈے فوس، لچپنگ نہ تواق کن بُودے سونگس۔ ریدخ ژھنگمہ سہ سترانگ
 سترانگ زبڈے فوس۔ مو ہلا کرفوے بوٹو ہو کھنمو چو چو انپا۔ موسی ہوہو بیانہ دیڑے ہلا
 ہرمق دمے اونگس۔ سو ترانگ لہ، سو خیمون لہ کنگ ہرژیس لق ہرژیس تنگس۔ کھونگ
 فُو فُو چھتھے سونگس۔

تا کھونگ ہسکے گیو خسپا سونگس نہ فیروے کھہ لو قبی انپا لنگسنگ نہ، کھونگ
 مہ تھونما شام تھو سونگس۔ گوا چک نہ وزیر لہ سینگ کھول سونگس۔ دی ہسکے گیو خسپا

سونگسے فیروے کھ لو پقی لینگسنگ نہ چک سہ غزارے مہ اونگس۔ اوٹا بادشاہ لہ سکین بن
 چی تھو بے کھرنگ کھیر سیدا زیرے، وزیر گو گو ستونگ کنگمہ کنگ ستونگ بادشی کھرنگ
 گویدا پا جو۔ بادشی کھرنگ گوا نہ بادشاہ نہ یا یولی ژھر مہ ژھنکو کھورے کڑا کڑا تینین
 یودسوک، می بی سوسہ اونگفا مید۔ ”لے اتا وزیر، گو گو ستونگ، کنگمہ کنگستونگ پو چا؟“
 زیر با چک وزیر سی، ”لے نی چھسپا نہ رنجینی بادشاہ، تئی ہسکے گیو خسپا سونگسے
 نہ فروے کھ لو پقی لینگسنگ نہ سوسہ مہ تھوٹا نہ یری کھرنگ سو اونگساٹا ہلتا اونگفی ان۔“
 ”صحیح ان لے چھسپا نہ رنجینی وزیر، ٹا لہ دو بی سنائے کھوانگ مید پی
 اپنا۔ کھونگ لینگسنگ سونگفی ان صحیح ان۔ اوٹا کھری شزدے شہ کھول، تئی فرونگ لہ
 ہسکے گیو خسپا زا چس تھو پچس کھورے یا لینگسنگ کھیانگ گوا رگوسید۔ ٹا دکھ نہ مندا
 نیس بر نیس بری چھو زا چس کھور زیرے ننگ ننگ لہ سکوا تئید۔“ زیر فا چوکی وا
 چک کھیونگسے اے دے ہر مق ہر مو لہ سکوکھن گن کھیونگا تنگس۔ کھونگ لہ سکلس۔ کھونگ
 ننگ ننگ لہ سونگسے ہسکے وزیر نہ نیمبو مندا نیس بر نیس بری چھو نہ زا چس کھورے
 لینگسنگ نو سونگ زیرے سکوسے اونگس۔ لیا خمو گک زیر فا ہسکے گیو خسپا نہ مندا نیس بر
 نیس بری چھو زا چس کھورے وزیر سی تئی زگوے کھ دمسے تھونس۔

تھوٹا چک وزیر سی کھوری فرو نہ بادشی فرو لہ زا چس تھونگ چس چی

پنچوسے کھورے نہ، ”اُوہوں، تقدیر لہ یا سترانگ سترانگ زبِ دے فوقسے یودنارے، دیوسہ گوات“ زیرے نہ کھو کھوری ژھرنگ نُو سونگس۔ شنگ لہ لوپا یودپنی مندوغی چھتوبوی چدے کھوری تھود بر لہ بورس۔ ہر مق ہر مَو کھدے کھو لنگسنگ نُو سونگس۔ لنگسنگ سونگسے نہ ”تا ژامشے سونگ نہ بادشاہ اپنن۔ کھوے سترانگ گک“ زیرفا بادشی سترانگ سونگس۔ گوانہ ان نہ ان لٹینگ نہ تواق گن بُودے، دیکھ فرید لہ فوقسے شونگ شونگ بین یودسوک۔ دیرے دے مندوق پو بادشی سنمَسول پیکھہ کلس۔ سنمَسول پیکھہ کلباچک کھوٹھشوت بین زبِ دے پے تنگس۔

تنگسے نہ ”اویلے، نید چی اونگسیدا، نید چی ژھدس۔“

زیرباچک وزیر یویرس، ”بق لوکھور پوسنم مہ تھوبا نہ نید اونیدی اونآچہ گوے۔ یانگ لہ ریدخ زیرے گوا یود پو گوانگ۔ دے دیشے ریدخ ژھنگمہ دے بڑے دپ پنگ نُو زبِ دے فوقسے یود۔ روا کسکا کھور فاہر کیانگ پو۔ یانی ژام ردبید نہ ردوب تا۔“

”لے فی پنجسپانہ رنجی اتا وزیر، کھری شزدے شہ کھول سنہ لہ یا ہر مق ہو مَو ژھنگمی سنمَسول کئی کھہ یا مندوق پو کول، شنگ لہ لزوق۔ دیکھ نہ یا ریدخ ژھنگمی سنمَسول پیکھہ یا مندوق پو کلے شنگ لہ لزوقسے میدپاکھونگ زبِ دے فنکسے یود پیکھہ

ردبانہ کھوئی ستروق کھور اونگمی ان، نادور دینی مین۔“

”لیا خموگک“ زیرے وزیر سی دیشے سترانگ سترانگ یودپنی ہرق بہرؤ ژھنگمی سمنسول پیکھ یا مندوق پو کلے کھونگ شنگ لہ لزوقس۔ کھوری بوی سترانگ سونگس، کھوری بوی سمنسول پیکھ کلس، شنگ لہ لزوقس۔ دے من نہ وزیر دے بڑے دس پیکھ سونگسے دیشے ریدخ ژھنگمی سمنسول پیکھ یا مندوق پو کلبا نہ تا نہ ٹھشوٹ بین کھوے گوے کھاتودی سو اہا چھونگس، سو دیہا چھونگس، یو بین کھیرفو لہ تا نہ سترانگ نہ ریدخ بؤدس۔ بادشاہ سی فنکس، رال مہ چھودس۔ وزیر سی فنکس، رال مہ چھودس، یو بین کھیرفو لہ چک لہ رال ما چھودپا ریدخ سترانگ نہ بؤدس۔ تاکھونگ لوقسے اونیدپا جو۔

لوقسے اونگسے کھونگ ژھنگمہ یولنگ تھونما نہ رومی بادشی بوسی، ”دوسے یا خسیری فزک نہ شمولی فزک یودپنی ریدخی خبر چچی نا لہ سوسی کھینگس نہ نازا چس زید، مید نہ نازا کھوانگ مید۔“ زیرفا کھو کھوری کمرنگ نو جوکس، ردونگ چچی ننس، چرکئی تنگس زگونگ لہ، کھوزگو کھوانگ مہ فیس۔

مہ فیانہ بادشاہ سی کھری ہندوق نہ ترونگ فو چوکس۔ ترونگ فوانہ دیشے فوج نہ بہرق ژھنگمہ دس۔ نئی بادشاہ لہ چہ خطرے سونگسید۔ کھو ترونگ فوسید، زیرے

بادشی چھاؤنگ دمس۔ دمسے نہ ”چہ حکم لے بادشاہ سلامت؟“

”چنگ مید کھتی شزدے کھدانگ دوری دربار بیوس۔“ کھونگ ژھنگمہ
 دربار بیاس۔ بادشاہ تحت پیکھ بیونگسے نہ، ”یلے فی ہرق ہرمو، امرا امرے، کھتی
 شزدے شہ کھول گوانہ دے کنگمہ نپاسی انا لنگسنگ سونگسے اونگھی کھہ نہ دے خسیری
 فرک نہ غمولی فرک یودپی ریدخی خبر چی سوسی کھیونگس نہ زاپس زید، مید نہ زامید
 زیرید۔ گوانہ نیا لہ تھونگفا مید یونگ یودپی، کھدانگ ژھنگمہ لہ تھونگسید۔ یو بی خبر لہ
 گوارگوسید۔“

زیر باچک، ناگک زیرکھن چی سوما تھوبس۔ ژھنگمہ سی گو تھوروتگسے
 دوس۔ دوکپا نہ کرا ل کھیونگ پا وزیر سی زیرس، ”لے فی خچسپا نہ رنجی بادشاہ، نا
 سی خیرے زیرید، یانگ لہ خامہ اونگس نہ۔“

”لیا نموگک لے اتا وزیر، خیرا زیر فنگ نو خا اونگس چی چہ ان؟ چہ ان
 نہ کھیانی زیر۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”ناسی زیر نارے نئی فونوروق نہ مونوروق گار ننا
 ہلتوس۔ دیڑے شرگوکنگ نیس پامی ژھنگمہ دے ریدخی لزالہ سوتھونوک تا؟ ریدخی
 لزالہ سوسہ تھونما مید، دوپڑے فونوروق نہ مونوروق ژلے تنگس نہ ریدخ پڑے کھونگ

شوقہ یودپنی چیز لا کھونگ لہ پتہ لگ۔“

”لیاخموزیر اتا وزیر دی چیرو لیاخموزیرس۔“ بہرق ہرمو چھتے تنگس۔ ڈھنگمہ
سی وزیری ڈھے رنگمو سونگ، نڈانگ لہ دی در بدر پومہ ہلتنس زیرین کھونگ ڈھنگمہ
چھتے سونگس۔

بادشاہ سی فوفوروق نہ موفوروق ڈلے تنگما چک دیرے ننگ چھق چنگ نُو
شوق فیار سونگے یودسوک نیسکو۔ دونگ زونے کھیونگس، کھیونگے نہ کھونگ لہ زانا
زانی کھہ فورونگ ریرے رلبے کباب بین کھونگ لہ زا تنگس۔ کھونگ لہ زا تنگے
ہفتہ چک کھونگ لہ یا زدور پوتنگس۔ دیکھ نہ ریٹھنی بو ژوخ بُوردو نیس یودپنی
انسوک، دے بُوردو چک پوفورونگی چنگمو لہ، بُوردو چک پوفورونگی چنگمو لہ بجوسے
نہ کھری ہندوق نہ فودے تنگس، فودے تنگما چک کھونگ دے بُوردو کھورے یولی فید
چی لہ کھورے، فید چی لہ مہ کھوربا، سہ لہ فودے کھیونگس۔ فودے کھیونگما چک بادشاہ
سی ”اوبوں، فوفوروق نہ موفوروق لہ ہل اونگفا میدانگ دھسن“ زیرے ینگ لزوقے
کھیونگس، کھیونگے ینگ ہفتہ چک کھونگ لہ فورونگ ریرے زانتین دوسے نہ ینگ
کھری ہندوق پیکھ نہ چنگمو لہ بُوردونگ بجوس، بجوسے نہ کھونگ نیسکو فودے تنگس۔
نیسکو سی یا بُوردو چنگمو لہ کھورے یولی گسکور پوری کھورے لوقے بادشی کھری

ہندوق پیکھہ بےس۔ ببا چک، ”یانی فوفوروق نہ موفوروق لہ بل ژھنگ اونگنی ان تا۔“
 زیرے نہ بُوردونگ جنگمونگ لہ نہ فُودس۔ فُودے نہ بادشاہ سی زیرس، ”یلے نی
 فوفوروق نہ موفوروق، کھتی شزدے شہ کھول یا خیسری فِرک نہ نُمولی فِرک یودپی
 ریخ پو گارنگ نارے یو بی خبر چی لہ کھدانگ سونگ۔“

”لیا نُمونگ لے بادشاہ سلامت ما نُورونگ“ زیرے نہ کھونگ شرکھ نہ
 نُوبسا، شمال نہ جنُوب کھورین کھورین سونگسے سونگسے نمزہ چھدے لنگ یولی برق
 بر چنگ نُو کھونگ کھڈس۔ کھڈپا نہ موفوروقموسی زیرس، ”لے فوفوروق کھری شزدے
 شہ کھول ہلوخسید، سکومسید۔ گوانہ لنگ یولی یا شہری تھنی کھ ہرتے چک شے ننگ۔ یا
 ہرتے ہرژیمونی کھ نہ شے بُولی چک گوناٹا ہلتا سونگ کھری شزدے۔“

”آ، حرام زادہ، کھا تقمو یوکساٹو، کھوٹی بیوچھق سکنگسے یود نہ بینگ نُونا
 پھسانی گوا، دیکھ نہ کھیانگ فورے گوا انا مین؟ نا سہ چنگ زوسفا مید، کھیانگ سہ
 زوسفا مید، دیو ژوخ پو لہ نا گوے مین۔“ کھومہ سونگس۔ نیسکا کھا ستونگ پو یا برق
 بر پنگ نُو دُوس۔ ہسکے نم لنگس۔ نیسکا دینگ نہ فُورس، یولی گسکور پوری کھورین یا
 ریونی کھ کھورین ہلتین اونگس۔ چنگ چھدکے مہ گوارومی بادشی شہری تھنا لہ چکچک
 ستق شگیل چی یودپا، دیکھہ بےس۔

بیسے نہ فوفوروغی زیرس، ”یلے موفوروقمو، کھدانگ بوسترنی کھالہ دُوکسہ گواچس
 مید، ینگ تھی دے ترانگموموٹونگیینگ نُودانگ سونگفا مید زیرے مہ زیر ہے۔ ہُشیار
 خبردار۔ کھو بادشاہ لہ، کھولہ چہ ژھرانگ؟ ہلتوخ نہ نڈانگ، سکوم نہ نڈانگ، خلد نہ
 نڈانگ، کھوے چہ کھیرے؟ سونگ سونگ یا۔ ینگ دینگ سونگفا مید مہ زیر۔
 گسکوری کھورس، نیا لہ چنگ سہ چھدکھے مہ سونگ زیرید، کھیانگ سہ یولہ ان زیر
 ہے۔“

”یا“ زیرس۔

مولہ جلتہ بلتہ بیاسے نہ نیسکا فورے سونگسے بادشی گھری ہندوق بیس۔
 دیرے بادشاہ سی کھونگ لہ دیکھ کباب بباب زا کھیونگس۔ ”نی فوفوروق نہ موفوروق
 تھونسید“ زیرے زا کھیونگسے دونگ زا چھما نہ رومی بادشاہ سی ترس، ”انالے فوفوروق
 نہ موفوروق چنگ خبرچی سونگسا؟“

زیربانہ، ”لے نی بادشاہ سلامت، شربی نیمہ، قبلہ عالم، شرکھ نہ نوبسا شمال
 نہ جنوب گسکوری کھورس۔ کنگمہ مہ فوفنی برق ٹوق چی سہ مید، سپنگ اوق چی سہ مید،
 سپنگ ٹوق چی سہ مید، ری ٹوق چی سہ مید، گسکوری کھورس، نیا لہ چنگ سہ
 چھدکھے مہ سونگس۔“

زیرباچک رُومی بادشاہ سی کھو کھولی بُوکھمی کھہ گو گلے نہ ”اوہو، دیو لیا خمومہ سو نگس۔“

زیرباچک نارے موفوروقمولا کھوشرگو ژھورس، ژھورے نہ زیرس، ”یلے نی بادشاہ سلامت، امہ زیربا نہ یا ترانگرمو لونگبنگ نُونیا سونگفا مید۔“

”لے نی فوفوروق نہ موفوروقمولا کھتی شزدے شہ کھول، کھدانگ لہ سہ چاہا بینگ یودا زیربی سننگ کھول پو، نا لہ سہ بینگ یودا زیربی سننگ کھول پو، کھورے ہلتوس۔ ننگ نہ لیگی لیا خموسونگ، میدانگ نارے چارہ مید۔ دولہ کھدانی سی چہ بیک، ناسی چہ بیک، مید پولا۔“

موفوروقموسی زیرس ”لیا خموگک نُو روگک لے بادشاہ سلامت مہ نُو روگک“
فوفوروغی کھا مک فیارس جو، خا اونگس جو، لم لہ ایڈارے فورے سونگس نہ،
”اتا لہ ہرژک زیرنی کھا مرمو یوکسانو، حرام زادہ نو، نا مہ زیر زیرین۔ اُن بین
ترانگرمو لونگبنگ سونگفا مید زیرے۔ خیورتا کھیانگ، چھڑونو۔“

”رُوسپہ ژوق تھوسنی کھا ڈوک، اونا کھوسی دیشے زدور ژھنگمہ چہ فری
تنگفی ان؟ یولہ زدور تنگفی لا، یولہ ہلتا گوالہ کھری محنت پو۔“

فوفوروق پوسى، ”خيور كهيانگ“

زيربانه ”نالہ سونگ زيرس نہ نرى رخصت پويوس نانگ گويد۔“

رخصتى كھ تھونانہ چنگ چاره ميديا كھونگ دينگ نہ فُور فُور پوله كھيرے
 ملسہ چك لہ تھونانہ ليا خموسنگ مرمى ردو بجوق تنگنى چنگرل چي يودسوك۔ چنگرلى
 كزوى كھ ستق شنگيل چي يودسوك۔ دے شنگيل پيكھ بے نہ موفورونغي زيرس، ”لے
 فوفوروق كھرى شزدے شہ كھول، بوسترنگ چھديا، بلطفوس چھديا زيرے، نيا خلدپا
 گلبا شوخمو دُونگ۔ گوانہ كھرى شزدے يا برق گونى كھ كھورے بلتسے اونگ۔ نايكھ
 ساعت چك خلد فيونيد۔“

”آ، دوسونگ نہ دنى بادشاہ لہ مہ زيربت پايا، مہ زير زيرين كهيانگ ان
 بين ترانگرمو لونگبنگ نوسونگفا ميد زيرے۔ خيور حرام زاده نو۔“

زيربا چك موفوروقموسى زيرديا، ”لے روسپہ تھوسپا، مى رب چھديا، يوله
 دوسے گرانزا بياسنارے خيور كهيانگ تھورولوقسے خيور، نانگ بلتا گويد۔“

زيربا چك ديرے فوفورونغي موفوروقمولا زيرس، ”يلے موفوروقمولا، اونا كهيانگ
 ييكھ نہ گار مہ سونگ بے كهيانگ ييكھ دوك۔ نايورى گين گن لہ برق گونى كھ،

سپنگ گوئی کہہ کھورے ہلتا گگ۔“

”لیا خمو گگ“ زیرس۔ موفور و قمو دے ستنق شنگیلی گوے کہہ بسبے دُوس۔
فوفور و ق دوری سونگفولہ ایری برق گوئی کہہ، سپنگ گوئی کہہ کھورے ہلتا سونگس۔

کھو اہا ہلتا سونگسے پتھی دوگین چچی دیرے فیانخے چک ٹیک ٹیک پھونین
اونگس۔ یا چنگرو لُوب بوب فیاقس، فیاقسے نہ کھوانگ لوقسے سونگس۔ دے من نہ
چھری زانگ زدرل چچی ٹیک ٹیک پھونین اونگس۔ کھوانگ یا چنگرو لہ لُوم گرکس۔
دے من نہ فیمی زانگ زدرل چچی ٹیک ٹیک پھونین اونگس۔ کھوانگ یا چنگرو لہ لُوم
گرکس۔ دے من نہ قالینی زانگ زدرل چچی ٹیک ٹیک پھونین اونگس۔ کھوانگ یا
چنگرو لہ لُوم گرکس۔ یا حساب پیکھ ژھنگمہ اونگس۔ دو بی لزالہ ہو بیانہ کیا نگفی ہا بیانہ
تروسی ژوخسا ژوخ پنچونگمونگ نہ جوان گن ژھنگمہ ژھو نہ ژھو بین اونگسے اونگسے چنگرو
کنگس۔ کھونگ دیکھ دُوسے یودے من نہ دیرے پھو خزمو سی خیونی فرقیو لہ تھمسے
مے خزمو سی ترانی فرقیو لہ تھمسے رینگ رنگ نہ تھونس۔ دیرے مو تھونا چک دیرے
ہلا ہرتق ژھنگمہ ہر بر لنگس۔ لنگسے مولہ دے سکل ژھمی سکل لہ چوکی تنگس۔ دے
نمولی چوکی کہہ مو دُوس۔ نمولی چوکی کہہ دُوسے نہ دیرے کھونئی ہلتنمود سکیوق بین
کھیونگسے کھیونگسے نہ یینگ نہ چگی زیرید، ”یلے نی اَشے ہو کھنمو چوچو، یانی ہو ہوی

بیاسے میدپا ہلتنمو دِ سکیوق لہ چنگ بروت چی اونگما مید۔“

زیربا چک مو دے ٹھولی چوکی کہہ نہ لنگسے خسیری چوکی کہہ بیونگسے نہ کھونگ
ہلا ذات ہلو ذاتی قاعدو انسوک۔ سکیوک غم گن تنگسے نہ گسکوری چک کھورے ہلتسے
میدپا مو ہو ہو مہ بے انسوک۔ مو دے خسیری چوکی کہہ بیونگسے گسکوری کھورے ہلتا
نہ ستق شنگیلی گوے کہہ زومی بادشی ہلا بیونگ یود۔ ہلا بیونگ یودپا چک دیرے
دیڑے ہلا ہرق لہ تانہ موسی ہو ہو بیدپا جو یا:

”غابگیا نہ لے بادشونی ہلا بیونگ سہ کھوانگ تھونید لے

غابگیا نہ لے بادشونی ہلا بیونگ سہ کھوانگ تھونید لے

جق چک نہ لے یا جق لہ غابگے کھرنگ تھونید لے

غابگیا نہ لے بادشونی یا کھرنگ نو تھونید لے

زری ہلا یولی ہلانونی لق ہرٹیس چی نہ تونی لے

زری یا یولی ہلا ہرق کھیانگ کنگ ہرٹیس چی نہ تونی جو“

زیربا چک دیرے موفور و قومو لہ موے دے سکت پوکو سے زبے فوے

گمبہ ٹوق بر پنگ کھلبوک لہ فوس۔ دیڑے ہلا یولی ہلانو نہ ہلا ہرق ژھنگمہ سی، سوسی لق

ہر تیس تین، سوسی کنگ ہر تیس تین، سُو مومے خیون لہ کھورس، سُو مومے ترانگ لہ کھورس، خسوم کھور چچی تنگسے نہ فُو فُو فُو چھتس ژھنگمہ۔ چھتسے سونگسے پچی دُو گین چچی دیرے فوفوروق یا گسکوری کھورے لوقسے تھونس۔ تھونا چک فوفوروقی دے ستق شنگیلی گولے کھ کھورے ہلتانہ موفوروق مومید۔

”حرام زادانو دکھ دُو کپوسہ خلدے نہ ینگ گار خیارسید؟“ زیرے نہ تھورو لوقسے ہلتانہ گمبہ ٹوق بر پنگ نُو گو ہر ژا لوقسے یودسوک۔ ”اتالہ ہر ژک زیر فانو، حرام زادانو، خلدے نہ دینگ نُو کھلبوک لہ فوقسے ننگ۔“ زیر فا کھلتق پولہ کھچو خسوم تیانگسے نہ تھینے ابا زدوے کھ کھیر با چک، تیانگفی دے ژھرانگ پوسی موزبڈے فنگفویونگس۔

بیونگسے نہ زیرس، ”انالے فوفوروق چنگ خبر چچی سونگسا؟“

”لے موفوروق مونا لہ چنگ سہ چھدکھے مہ سونگس۔ گسکوری کھورس نالہ چنگ چھدکھے مہ سونگس۔“

”اوناکھیانی نی کھلتق پولہ کھچو خسوم پولہ چہ بیالہ تیانگس؟ مو حرام زادانو کھامرو یوکسانو دکھ اونیدسوک۔ مومے دے ہُوہو بیاسفی سکدی کھ نازبڈے

فوقی ان۔“

”لے انا لے موفور قومو، دی حرام زادانو کھا مرمو یوکسانو زیرید۔ دیو سُو

ان؟“

”اونانٹی بادشاہ نہ بہرق نہ دے گنگمہ سی خسیری فِرک نہ غمولی فِرک

یودپنی ریدخ پوزیر بو یو موانگ ان، مو حرام زادانو ان۔ آدم زاد سُو ان نہ، ستروق

پھحق پو چکٹو سُو ان نہ موے سکت پوکوس نہ زبڈے فوقی ان۔ دیو ہلا کرفوے بو نو،

ہوکھنمو چوچو ان۔ دو سے مو اونگے ہو ہو بیاسے نہ موے دے سکت پوکوسے نا

زبڈے فوقی ان۔ مو حرام زادانو دکھ اونانگ۔“

”یا موفور قومو، اونان دو سونگ زیر نارے لیگی لیاخمو سونگ۔ نٹی بادشاہ لہ

سکت جی کھورے گوا سونگے خبر جی کھورے گوا سونگے لیگی لیاخمو سونگ۔“ نینسکا

سی شوق زگونگ فیس، انیکھ نہ چومے کھیونگ کھیونگ پو لہ کھیونگے بادشی کھری

ہندوق پیکھ تانہ ببید پا بویا۔ دیرے رومی بادشی کھری ہندوق ببس۔

بباچک دیرے رومی بادشاہ سی ”نی ہلا بیونگ اونگسید، کھونگ لہ زاچس

پچس کھیر“ زیر فاینگ دیکھ کباب بباب کن کھیونگس۔ کھونٹی زوس۔ زاچھمفاچک رومی

بادشاہ سی، ”اِن لے نئی فوفوروق نہ موفوروق، چنگ خبر چچی سونگسا؟“
 ”صحیح اِن لے بادشاہ سلامت، شربی نیمہ، قبلہ عالم، مو حرام زادانو کھا
 مرمو، یوکسانو دوسے یا ترانگرمو لو نگبنگ نونگ۔“

”لے نئی فوفوروق نہ موفوروق دوسو اِن، کھا مرمو یوکسانو زیر بو؟“
 ”ہلا کرفوسے بوٹو، ہو کھنمو چو چو اِن جو۔ مومے سکت پو ڈانگ آدم زاد اِن،
 ستروق چھق چکتو گا چیز پو اِن نہ اِن، مومے سکت کوس نہ زبڈے فوقی اِن۔
 کھودانگ ہلا ذات ہلو ذات ژا زبڈے مہ فوقی اِن۔ گوانہ مو حرام زادانو دے خسیری
 فِرک نہ غمولی فِرک یو دپنی ریدخ فچوسے اونگ کھن پوسہ مو انگ اِن جو۔ دوسے
 دینگ نو مو انگ موری یا شکلی کھہ اونگسید سوک۔“

زیر با چک رُومی بادشاہ غزارے سونگسے نہ، کھوری وزیر پو لہ ”یلے نئی چخیسپا
 نہ رنجنی وزیر مو حرام زادانو ہلا کرفوسے بوٹو، ہو کھنمو چو چو اِن لو۔ گوانہ مو دی
 ترانگرمو لو نگبنگ نونگ لو۔ کھری شزدے شہ کھول یو بی خبر لہ کھیانگ گوارگوسید۔“
 زیر با چک وزیر یو زیرس، ”لے بادشاہ، دو کھوانگ انسوک زیر نہ، یو انا
 بہاد پیکھ کھونگ نیسکا سہ مہ تنگما نالہ زیرس نہ نا خبر لہ گوید پائینگ۔ اونا دو اِن منگ

زیر بوجھ سونگس نہ ناگوید، دو بدو نو یود۔ لیا نگوگ لے بادشاہ دو بی خبر لہ ناگوید۔ “
 کھونگ نو لوقے سونگس، سونگس نہ کھوری فرولہ اشرفی دینار غا فچو منس۔
 منے نہ ”یلے اتی بو دیو کھری جولنگ تنگسے یوق ہسکے گیو خسی کھ نری بو سی دی اشرفی
 غا فچو کھورے دے ترانگرمو لو نگلنگ سونگ نہ ترانگرمو لو نگمی ہرڑے کھ اتا شنگ کھن
 پازیرین کھوانگ ژا سی ننگ تنگسے یود پنی ان۔ ینگ گرونگ بونگ چنگ سہ مید پنی
 ان، کھوانگ ژا یود پنی ان۔ سکت زیرے کھوے ننگ نو مہ کوے ان ہے۔ ستاغو
 بگیا ہلٹانگسے یود کھوے ننگ پولہ۔ دے ستاغو بگیا رگلے کھوے پٹھلی کھ نام کوید۔
 کھوے فیگولہ مولٹوک تیونگ، تیانگس نارے کھوے سنالی کھ لی مونگور
 یود۔ دے لی مونگور پوسی رونگ رونگ بے ان۔ فیگولہ مولٹوک تیانگمانہ، لہ لہ
 بو سترنگ، زگو کھی کھ می اونگسید، ہلتا سونگ زیر بی ان۔ دیکھ نہ کھونگ تھونمی ان، مید
 نہ تھو پنچس مید۔ دیکھ نہ زاچس کھیونگ نہ چمی بیاس نہ مہ زو ہے۔ مہ زوس نارے
 کھوے سننگ لہ دو قے نہ کھو درے ذات چمی ان، کھوسی تحت سلیمانی مار فو جلی
 شو قوی جح چک، کھری گا تو نگو حاجت چمی یود نہ نا فیونگنوک، کھیانی زاچس زو
 زیر بت۔ زیر بانہ کھیانی چپ چدے لقمہ کھروس، زاچس زو۔ زاچس زو سے لزالہ یلے
 فی اتا شنگ کھن پا، نانتی رومی بادشی بو سی ہو کھنمو چو چوے لغم لہ تنگفی ان، زیرے

کھیانی زیر ہے۔ زیرس نہ کھوے شدیا نہ خیرا تھو بت۔“
 ”یا اتا جو یا“ زیرس۔ دے جلتونگ بیا سے دُوس۔ ہسکے گیو خسی کھ فرُو
 سی سننگنن چی زوس۔ تانہ کھو ترا نگرمو لونگبنگ گوید پا جو یا۔ ترا نگرمو لونگبنگ سونگس۔
 ارانگ کُور اٹنگ، رینگ چی فرید چی، دس چی مچرن چی، بلا بُولے، تھلا تھلے،
 ہلونگ زگونگ سنیا س گونگ چھودین، دوسے شنگ کھن پنی نئی زگوے کھ تا کھو
 تھونید پا۔ دیرے ستاغولہ کھو مولٹوک تیانگس۔

تیا نگا نہ پٹھلی کھ کھوے سنالی کھ لی مونگور یودسوک۔ رُونگ رُونگ بیا
 چک دیرے شنگ کھن پاسی زیرس، ”سونگ لے بوسترنگ زگو کھی کھ چک تھونسید،
 کھیانگ ہلتا سونگ۔“

کھوے بوسترنگ پوسی زگو فیسے ہلتا نہ ان نہ ان رومی بادشی وزیر ی بُو۔
 دیرے زگو فیسے تنگے کھیس۔ پٹھلی کھ تھونا نہ، ”لے لے لے بوسترنگ تھنگ چس
 کُن، لیا نمو قالیونگ تھنگا کھیونگ۔ فی رومی بادشی وزیر ی بُو تھونسید“ دیکھ تھنگ چس
 بِنچس تھنگس۔ اشرفی دینار نا فچو کھوسی فیونگسے ”دیوئی اتا سی یانگ لہ ہر تخ کلفی
 ان۔“ زیر بانہ بوسترنگ پوسی ریکاب چلنگ تنگسے دولینس۔ کھو لہ زان سنہ بگیا
 ہرثق چک سبق سنہ بگیا ہرثق چک تانہ موسی فچوید پا۔ کھو لہ زا کھیونگما نہ کھوسی چی

بیاس نہ مہ زوس۔

مہ زا چک ”لے رومی بادشی وزیر ی بو، چا زا چس زا مید؟ زا چس زو۔ او
سنگنن زو سے اونگنولہ دکھ زا چس مہ زا چہ بید، زو۔“

”اُہو، نا زا مید اتا جو، نا انا نہ زو سے اونگنی ان مید مید۔“

”لے او انہ زو سفو چہ گوید؟ چنگ سہ گوا مید۔“

”مید اتا، نا زا مید۔“

”لے کھری شزدے شہ کھول کھیانی زا چس زو۔ کھری گا تونگو حاجت چچی
یود نہ نا فیونگنوک، تحت سلیمانی مارفوجلی شوٹوبوی حچ چک، کھیانی زا چس مہ زا مہ
دوک۔“

”یا اتا جو یا“ زیرس۔ دیرے کھولقہ کھروس، زا چس زوس۔ زا پھمفا چک
دیرے کھوسی زیریدیا۔ ”یلے نی اتا شنگ کھن پا، یری شزدے، نی رومی بادشی بوسی
نا ہونگنمو چو چولہ لغم لہ تنگنی ان۔“

زیر با چک نہ، ”لے اتی رنمو شہ، مو حرام زادانو دوکپا یود پو مُشکل یود۔
یونانی بادشاہ اونگنی ان مومہ دُونفی ان، بغدادی بادشاہ اونگنی ان مومہ دُونفی ان آدمی

بُوڑھی وفا اونگچس مید زیرے، درے یُولی بادشاہ اونگچی ان، مہ دُونفی ان درے سہ وفا اونگچس مید زیرے۔ گوانہ موُمشکل یود۔ تاخیر، دو سے نانا کھورسید، اتنا اونگمی شکر و مو اتی ننگ پنگ نُو گیونچی دس بجی کھہ گو کھروا اونگمی ان۔ دولہ کھیانگ درنگ سونگسے نہ کھری بادشاہ لہ زیر، فی ننگ پولہ ستانوغیا ہرثق چک یود۔ پلٹن بگیا ہرثق کھدے گیونچسپانہ وخ لہ اونگسے زگوچھن ژھنگمگ نُو پلٹن ژھنگمہ بیارے دُوک۔ دیکھ نہ موسی زاچس زو سے گوے وخ لہ زگوہی کھہ موے گسکوری کھور، کھورے موزگفے نہ نئی بادشاہ لہ دُوگید نہ دُوک، مید نہ کھیانگ فودے تنگما مید زیرے تھوبس نہ تھوب، مید نہ تھوب کھن مین۔“

”لیانموگ لے اتا شنگ کھن پا، کھری شزدے شہ کھول، دیو کھیانگ لیانمو جلتہ بیاس“ زیرس۔ کھولوقسے رومی بادشی کھرنگ نُو تانہ کھوتھونید پا جو یا۔ کھرنگ تھونس۔ ”لے فی پنجسپانہ رنجچی وزیر ی بو، چہ حالت ننگ، موے گا حالت ننگ؟“

”لے فی پنجسپانہ رنجچی بادشاہ، موُمشکل چچی یود زیرید۔ امہ زیر نارے شنگ کھن پاسی جلتہ بیاسید۔ کھوے ننگ پولہ ستانوغیا ہرثق ننگ دولہ یانی تھرتھرتھرتھ پلٹن بگیا ہرثق چک اتنا کھونگ لہ خوراک مینن تھرتھرتھرتھ بیاسے شکر ی جنجی گیونچسپانہ

تھہ سنگسنگ نہ کھوری نئی زگوے کھہ تھوونا بیاسے اونگ زیرسید۔ اونگسے نہ زگو چھن
 ڑھنگنگ بیارے ڈوک، دیکھہ نہ موگو کھروے گوے ون پنگ نُوفج پوگسکوری کوار
 کھورے موسکل لہ زگسے نہ نئی بادشاہ لہ ڈوگید نہ ڈوک، مید نہ فودے تنگم مید زیر۔ دو
 بیاسے کھری بادشاہ لہ تھوب نہ تھوب، مید نہ مو تھوب کھن مین زیرے زیرسید۔“

”لیا نمو سونگ، کھوری شزدے، مہربانی۔“ یلے کسل تا نہ بادشاہ سی کھری
 ہندوق پیکھہ نہ ترونگ کن فوس جو۔ دیشے پلٹن گنگمہ ہرتق ہرمو ڑھنگمہ دمے
 تھولس۔ ”بادشاہ لہ چہ خطرے سونگسید؟ ینگ ترونگ فوسید“ زیرے۔

فوج نہ ہرتق نہ ڑھنگمہ دمے تھوونا نہ بادشاہ سی ہرتق پو لہ، ”کھدانگ چھتسے
 سونگ۔ نا نری فوج پو زدمنی ان“ زیرس۔ فوج پو بنگ نہ فسے فسے تھرتھر تھونمو
 رگوبلق چن پلٹن بگیا ہرتچک فسلس۔ ایونگ لہ، ”کھدانگ چھاوینگ لوقسے سونگ“
 زیرے تنگس۔

کھونگ لہ تادے جق لہ نہ خوراک مینین تھرتھر فیوک کن کھودانگ لہ زا
 سنی اونگفا ڑے زانا زانی کھہ فیوک ردسے زا مینین رگو لہ طاقت اونے من، زا چس
 زا مینین یقسے بریسپوتی فروے کھہ دیرے کھوئی رگوئی کھہ وردی بردی تیار بیاسے
 یقس۔ شگری گیو خسی کھہ تا نہ کھونگ رگوئی کھہ تھنوںے اسباب تنگس، فوج پو کھدس۔

وزیر نہ بادشاہ سنہ لہ، فوج پولز الہ کھدے کھیر کھیر پولہ کھیرے دو سے اتا شنگ کھن
پنی نئی زگوے کھہ تا نہ کھونگ تھونید پا جویا۔ یلے کسل دیرے کھونگ ژھنگمہ پٹھلی کھہ
تھونس۔

شنگ کھن پاسی زیری پا، ”یلے بوسترنگ کھیانگ سنگ سنگ بیاسے رومی
بادشی فوج پول نہ رومی بادشاہ نہ کھوے وزیر لہ زاجس پنچس گن شوخمو فچوس۔“ موسی
ایکھ دکھ لوغے من نہ سپق سنہ چوبگیاد زان سنہ چوبگیاد تیار بیاس، کھونفی زوس۔ زوسے
نہ اتا شنگ کھن پاسی، ”یلے فوج گن تاپا زگوچھن گینگ ریرے ریرے بین ژھنگمہ
بیور، انا تھنا تھونے من۔“

”لیاخموگ نئی اتا شنگ کھن پا“ زیرے زگوچھن ژھنگمگ بیاس ژھنگمہ۔
دیبا نہ اواڑے صندوق چچی یودسوک۔ دے صندوق پنگ نوری بادشاہ
نہ وزیر کنگ زدیب تنگے سنیا لے نہ زیرے، ”یلے نئی رومی بادشاہ نہ
وزیر، کھدانی ہش مہ فیونگ ہے۔ مو آدمی بوڑھی تری اونید زیرے موٹھورومہ ببا
دوپکی ان۔ ناسی زل زل چچی بیانہ بات“

”یا جویا۔“ زیرے۔ دیرے غونگ غنگ کوس۔ کوانہ رومی بادشی بوسی

زیرید، ”لے نی اتا شنگ کھن پا، کھوئی نازیک۔“

”کھتی شزدے چپ دے دُک یو مو اونگی دبدبہ ان۔ چھو خزر نہ مے
خزری فورے کھیونگی ان۔ کھوئی غونگ غنگ پوکوے ان۔“

”لیا نمو لگ جو“ زیرے ہش مہ فیونگما دُکس۔ شنگ کھن پا بگیو کس، زگوے
کھ۔ بگیو کپا چک دیرے ننگ پولہ چکرتین کھورین یودسوک۔ ”می لہ می تری آدمی
بوڑھی تری اونید“ زیرین۔

دیرے کھورین یودپنی وخ لہ شنگ کھن پا باہر بیونگس۔ شنگ کھن پا باہر
بیونگس نہ شنگ کھن پاسی زیرس، ”لے اتی بوٹو، اونگ سنی اونید نارے اونگ، ٹھورو
بوب، گو کھروس، سونگ۔ تا اونگ سنی اونگما مید زیرنا، نالہ آدمی بوڑھے چک کھوانگ
تھونگفا مید، پھون لہ دینگ نو آدمی بوڑھی تری اونید رنگ زیرید۔ گار یود آدمی
بوڑھے؟“ زیر باچک دیرے ہو کھنمو چو چوسی زیرید پا، ”یلے نی چھو خزر نہ مے خزرتا
ٹھورو بوب۔ نی اتا خسوسفالہ سہ خا اونید تا۔ چھی یود نہ کھوانگ یود۔ ٹھورو بوب۔“
کھونگ سے کھہ بلس۔ چھو خزر نہ مے خزری ترانگ خیون لہ تھمسے تانہ رانگ رانگ نہ
کھیونگسے پٹھلی کھہ تھونس۔ دیرے شنگ کھن پی ننوسی گو کھروے پریکو کھیونگسے دیکھ
ستدس۔ چراغی ہلو یودسوک دینگ نو چھوی یودسوک، یا چھو کھیونگسے منس۔ چھو

خزری خیونی گو، مے خزری ترانی گو کھرو لید، سوسو سوسوسی یاد ب گن کھرو لید۔ پچی شوشو گنگ مار چی یود سوک۔ دے شوشوی ماری فید پو مے خزمو لے قپنگ تنگس۔ فید پو پھو خزمو لے قپنگ تنگس۔ تنگس نہ کھوئی یا مار گن کھیونگس گو لہ سکوس۔ گو فشدس، فلس۔ فلس نہ دے پچی شوشوئی رگوم پنگ یقپا چک ینگ یو گنگس دو کی انسوک۔

یلے کسل دیرے دونگ لینس، گو کھرو اچھمس۔ گو فلس۔ دیرے دے گو کھرو سنی پھو پریکوینگ نہ موسی کھیرے زگو ہی کھہ رزنگ چی یود سوک۔ دے رزنگ پنگ فوسے تنگس۔ فوسے تنگس اوگس۔ کھونگ لہ زاچس فبس، زاچس زوس۔ زا چھمفا چک دیرے ہو کھنمو چو چوسی زیرید، ”یلے فی اتا خسوسفا، ناسونگی رختتا؟“

”لے آتی بوٹو سونگی رختت مہ بیا چہ بیک؟ امہ رومی بادشاہ ثوخ پو بادشاہ ینگ ملا مید پی ان۔ ہرنی دُونو نہ ہرق دق، زانی دُونو نہ زان دق، نوری دُونو نہ نور دق یود پی بادشاہ ان۔ گوانہ کھری شردے شہ کھول فی فچولما یو، رومی بادشاہ لہ کھیانگ دوک۔“

”آ، اتا جو بخشش، آدمی بوڑھی وفا اوچس مید۔“ زیرے ہو رنگس۔ پھو خز نہ مے خزری ترانگ خیون لہ تھمس۔ رنگ رنگ نہ گوے من نہ اہا زگو تھیم پنگ نہ لقبہ تنگس، تنگما نہ پھو خزری سی ترانی فرقیو لہ تھمس، لینے اوا فنگس۔ یو بین کھیرنو لہ باہر

بیونگس۔ پلٹن ڈھنگمہ سہ چیر چیر یودسوک۔ گیب پنگ ربقسے کھیر فو لہ زگوہی کھہ نہ
 لذوت لہ ڈھر سکور با ڈوخ کو ار کھورس، سکل لہ تنگس، زگقس۔ زگقسے نہ ”نتی بادشاہ لہ
 کھیانگ ڈوگید نہ ڈوک، مید نہ کھیانگ فودے تنگما مید۔“

زیر با چک موسی زیرس، ”لے نی رومی بادشی فوج گن، کھری بادشاہ چنگمین
 بروسمید زیرے زیر بی مین۔ کھدانگ آدمی بوڑھی وفا پوہر کونمو اونگی ان۔ اونگما نہ نا
 دو فری مہ ڈوک زیر بی ان۔ امہ نی وعدے چک یود، یا وعدی کھہ تھونید نہ ناکھتی
 بادشاہ لہ ڈوگید، مید نہ ڈوکپا مید۔“

”لیانموگ کھری وعدوچہ ان نہ کھیانی نیا لہ زیر۔“

”نی وعدو یو، ینگ چنگ مید۔ نا شکر وستونگ فی اتا خسوسی ننگ نو،
 شنگ کھن پی ننگ نو گو کھروا اونگی ان۔ نا نہ نیمبو کھری رومی باشی بو اونگمو تھیاقپا یود
 زیر نہ ناکھو لہ ڈوگید۔ تا نا نہ نیمبو اونگمو مہ تھیاقپی ان زیر نہ ناکھو لہ ڈوکپا مید۔“

”لیانمو زیرس، لیانمو زیرس، تا خاٹون نہ نیمبو شنگ کھن پی ننگ پنگ اونگسے
 زاچس زوسے گوا لہ محنت پوچہ یود؟ لیانمو گوید، وعدی کھہ تھونید۔“

کھونگ نکاح نامہ رزبس۔ ربیا چک پچھو خرنہ مے خرنی زیرس، ”یلے فی

اشے ہُوکھنمو چوچو، یانگ رُومی بادشی کھرنگ گوید۔ نیا لہ رخصت بیاس نہ نیانٹی ہلا
یُول، بروق یُول کُننگ لوقسے گوید۔“

”لیانمو گگ لے فی پُھوخرز نہ مے خرز، کھدانگ نا لہ چھ ہر تخ چچی منے
نہ سونگ۔“

زیر باچک مے خرز موسی لچپو لہ بُو رُومی خسورُوب چچی بودسوک، دو فودے
منس۔ ”یا خسورُوب پور دوا چک لہ غش ترود نہ نایری شدیا حاضر گگ۔“

پُھو خرز موسی ترانی شوچی کھ نہ رال فلُو بدون فودس۔ رنگ بر موچمتق چچی
منس، منے نہ ”یلے فی اشے ہُوکھنمو چوچو، دینگ نہ رال تار چک یا رنگ بر موچمتق
پیکھ سترقس نہ نایری شدیا حاضر گگ۔“

”لیانمو گگ“ زیرے موسی لقفیس چکنگ ٹھومسے گٹ تنگس۔ بُو رُومی
خسورُوب پو لچپو لہ بورس۔ کھونگ نیسکو لوقسے ہلا یُول، بروق یُول کُننگ سونگس۔
رُومی بادشی بوسی ہُوکھنمو چوچو بختون تیانگسے تا نہ لوقسے اونیدیا لے کسل۔ اونگسے لم فید
لہ تھونا نہ، ”اوبوں، دیو بیاسے مہ کھیر، فی ہُوکھنمو چوچو“ زیرے کنگ شوخ یودپنی
چک لہ زیرس، ”کھیا فی شوخو بیاسے کھرنگ نُوٹی ہوا لہ سکت کھیر۔ ہوا لہ زیر کھری

ستاغوى ڪه نه باهر شهري گيٽ تھونے من سڙڪ پو له لٽھا تھنگا رگوسوڪ۔ خسيري ريكاب له غمولى فياختب، غمولى ريكاب له خسيري فياختب ڪله فياختب ٿودزگو له ڪله، ڊانگ حريب ڪله شهري تھنا له تھونا رگوسوڪ۔ اے مي ڪل له بخشوني انتظام بيوس زيرے ڪھيانگ زير باسونگ۔“

”ليا غمولى گ۔“ زيرے ڪھو ڪنگمي بلتنگمه ڪھلتق له فونغه من بگيوس۔ بگيوس ڪه رومي بادشي ڪھرينگ تھونس، سلام ڪن بياس، سلام ڪن لزوقس۔

”انالے چه خبر يود؟“

”يله ڪسل يري فياقپو له زيرسيد، خسيري ريكاب له غمولى فياختب، غمولى ريكاب له خسيري فياختب ٿوپتي ريرے له ڪله شهري تھنا تھونے من تونگ۔ ڪھري ستاغوى ڪه نه شهري باهري ستاغوى تک لٽھا تھنگ زيرسيد سڙڪ له۔ ھو ڪھنمو چوچو بخشون تنگس ڪھيونين يود۔“

”لے ني بوسي ھو ڪھنمو چوچو ڪھيونين چي اتا سي اوئا بخشوني انتظام مه بيا؟“

زيرفا ڪھري ھندوق نه ينگ ٿرونگ فواچڪ ديشے ھرمق دمس جوياء۔

”چه ڪلم لے بادشاه سلامت؟“

زیربانہ، ”کھدانگ تودی بی ریرے دیکھ اونگ۔ فیاختب تودزگو کھورے
 گوار۔ اے فرولوب فرالوب کل دیکھ دے اونگ بخستونی انتظام لہ“ زیرس۔ اتا
 خسوسفا نیسکو لہ اونگ زیرے کھیونگس۔ کھیونگس نہ یلے نی بوی اتا خسوسفونگ،
 کھدانگ دیکھتی گھری ستاغوے کھ نہ سڑک پولہ لٹھا تھین کھیر، شہری انا تھتی ستاغو
 تھونے پنو کھدانگ لٹھا تھنگما رگوسوک۔“ دو اتا خسوسفونتی ذمہ انسوک۔ اتا
 خسوسفونگ لہ سٹورینگ نہ لٹھا فیونگسے منس۔ تا نہ کھونگ تھین کھیر فولہ انا آخری گیٹ
 تک لٹھا تھنگس۔ دے من نہ خیری ریکاب لہ خمولی فیاختب، خمولی ریکاب لہ خیری
 فیاختب کھورے ژھنگمہ انا شہری تھتی گیٹ لہ تھونے من پوتگس۔ خیری ریکاب
 کھورکن ترانگ فیوخ لہ، خمولی ریکاب کھورکن فیوخ لہ دوسے یودپا۔ دے من نہ
 ہوکھنمو چوچو کھدے اوا نہ اونگمو تھونگما نہ تا نہ فوکھن نہ ردونگ کھن نہ ژھنگمہ سی تا نہ خم
 سا کھوانگ سکولیدپا جویا، ہلتنمو تنگسے۔

یلے کسل بخستون تنگسے کھیونگس کھرنگ نوتھونیدپا جو۔ ری زونے ژوس، چھو
 زونے ہرقس، فوربی بیہ لہ تھونے من، چھوی نیہ لہ تھونے من، مہ درانگفونگ درانگ
 چوک، مہ سکیت پونگ سکیت چوکسے کھونتی بخستون یونگ سیا چھمے کھرنگ نو
 دوسے یودپالے کسل۔ کھرنگ دوسے یودپا۔ دیرے شگری جق کن تھونس، تھونما نہ

ہو کھنمو چو چوسی زیرس، ”لے نی رُومی بادشی بو، نا سونگنی رختتا؟“

”لے کھیانگ سونگس نہ نی چہ یود؟ نا سہ گوید ینگ۔ سونگ لے چوکی وا

ہرتا لہ زگہ سستدے کھیونگ۔“

بادشاہ رومنی ہرتا لہ زگہ سستدے کھیونگس۔ رُومی بادشاہ دے ہرتے کھہ

رونس۔ موہرتا فرون بیاسے گیب فیوخ لہ بونس۔

بیانگ نہ چومسے کھیرفولہ شنگ کھن پی ننگ پنگ سونگس۔ تا کھونگ شگر و

ستونگ گوین، اونین دُگید پا جُویا۔

جق کُننگ نہ جق چک دیرے اے وزیر کُننی سی، ”اُوہوں، نتھی کھر زلیس پا
 وزیر لیگی رنجن سونگسے یود کھوے دُونو، ہُو کھنمو چو چو کھیونگما سونگفنگ نُو۔ دی یولنگ نُو
 ہنہ کھو عدالت چی بیک زیر بے مید، ہنہ شیخ کھروی بیک زیر بے مید۔ یولنگ نُو
 تیانگ تیانگ سونگس نہ کھولہ ہر تخفا مید۔ رڈونگ رڈونگ سونگس نہ کھولہ ہر تخفا مید۔ سُو
 لہ مہ تھوبفی کھوانگ لہ نئے تھوبفا ژوخ بین مومے لزا گینو دُرولید، مومے لزا تھورُو
 اونید۔ تادیو لہ ندانی چہ بیک؟“

زیر بانہ چگی زیرس، ”یا دی شہری تھنی کھہ یود پنی موڑیا نگو اپنی کھیونگما
 تونگ، تنگس نہ دی موڑیا نگو مینگ نُو مید پنی نکر کن دُوکسی ان۔ گوانہ دے موڑیا نگو لہ
 ندانی انعام تنگما نہ موسی مہ گوا یود پنی لس کن موسی چد پت۔“

”یا، اوانا دو سونگس نہ لیا نگو سونگ“

دے اپنی کھیونگما سونگسے اپنی لہ زیرس، ”یلے اپنی، بادشاہ یا ہُو کھنمو چو چو نہ
 نیمبو شنگ کھن پنی ننگ نُو مہ گوے گرب چی بیاس نہ نیا کھیانگ لہ تھد چو کسے انعام
 تنید۔“

”لے ملی اتا، دو بدو نو یود، لیگی بدو نو یود۔“

”یادو بدو نو سونگس نہ نیا کھیانگ لہ تھد چوکے انعام تنید“

زیربانہ ”یا ملی اتایا، دونائہسکے رنگ مہ گولے لس بید۔“ مو اے جی لہ گیونخسپا نہ چھتھو چورونگ چی سننا کھ لہ فنگس۔ بادشاہ گیونخسپی ہرتا سیری کھ یولی رگسکور پو لہ ہرتے کھ جونے گیونخسپی خلونگ پو لے کھ کھو کھور با گولے انپا۔ بادشاہ گولے دے لم پنگ نُو مودیکھ ردوے خسوم کھیونگسے چورونگ پو گنے بلچنگمی چولوک پی چی خسوم دینگ نوتنگسے دو دیکھ یقس، یقسے نہ مودوری ینگ چولوک لہ سونگسے یودپی وخ لہ دیرے بادشاہ دوری تھونس ہرتا کھدے۔ تا موے چورونگ پو سترگی سکل لہ یودپا نہ بادشی ہرتے ژھیرے فوقسے چورونی چولوک پو بوس۔ بوانہ موسی، ”رُوسپہ تھوسپا، می رب چھدفا، مہ زادرا نگفا ژوخ، مہ گونا تروسفا ژوخ، کھوانگ لہ کھوانگ چہ شیسید، سُو لہ مہ تھونبی کھیانگ لہ نئے تھونسید۔ موے لزا گینو موے لزا تھورو گولے کھری چہ سکت، یولنگ نُو گو چقس نہ، کنگمہ چقس نہ، ردونگ ردونگ سونگس نہ، فساد سونگس نہ کھیانگ لہ ہرتھے مید۔ دیکھ نہ کھیانگ بادشاہ فھوید۔“

زیربانہ بادشاہ ایثارے تھونسیدپا۔ موے دے چپروکوسے کھولوس۔ لو قسے

نہ زیرس، ”انالے اپنی، دوسے کھیانی نا لہ چہ زیرس؟“

”لے ملی اتا، ناسی یانگ لہ چہ زیرس؟ چنگ مہ زیرس، می رگسپا نہ تم چن،

کھی رگسپا نہ غم چن زیرے یود ملی اتا۔ یانی سی نی دی چورونی چو لُوک پو فوسے تنگسے
 چہ بید پا؟ نا شرگو زِد کپا می لہ زیرے ناسی یو زیرس ملی اتا، ینگ چنگ زیرفا مید۔“
 ”حرام زادانو، زیرید نہ زیر مید نہ کھری جنگمگ رگی تیانگسے گوچدید“ زیرفا
 کھو چھمیو غنگ رگی یود پنی اپنا۔ رگی فیونگس۔

رگی سپرے کھیر باچک، ”ملی اتا یانگ لہ ہر پو مہ شوخس، ناسی یو زیرنی
 ان۔ سُو لہ مہ تھو بئی کھوانگ لہ بُو سترنگ نئے تھو بفا ژونچی، موے لزا گینُو، موے لزا
 تھورُو گوے کھری چہ بادشاہ تا، یولنگ نُو ہلنگ سونگس نہ، فساد سونگس نہ شیچی
 بیک، عدالت چی بیک زیر بے مید۔ موے لزا تھورُو، موے لزا گینُو گوے کھری
 چہ سکت تا؟ زیرے نایو زیرنی ان لے ملی اتا۔“

”یا یا کوس، کوس۔“ کھو دوری کھورے سونگس۔ سونگسے لو قسے ننگ نُو
 تھونس۔ شکرُو تھونس۔ شکرُو تھونا چک ہونمو چو چوسی زیرس۔ موے دے گوے تا تم
 پو تھونا چک، ”یلے نی رومی بادشی بو، نا سونگنی رخصتا؟“
 ”لے ہونمو چو چو، کھیانگ سونگنی رخصت۔“

مویا ہر ترس پو کھولہ ترس۔ گوے تینی کھ نہ کنگمی کفشہ تک مونی گونس۔ گونا

چھمفا چک موسیٰ ینگ زیرید۔ ”یلے فی رومی بادشی بونا سونگنی رختا؟“

”کھیانگ سونگنی رخت۔ سونگ لے ہرتارزی وا ہرتا لہ زگہ تنگسے

کھیونگ۔“ ہرتا کھیونگسے دیکھ تھونس۔ ہرتارزی واسی کھامور لہ تھمسے یود۔ موسیٰ رومی

بادشی بولہ ”یلے رومی بادشی بونا سونگنی رختا؟“

”کھیانگ سونگنی رخت“

”یلے ہرتارزی وا، ہرتے ستربی رنگیا نالہ من۔“ ستربی رنگیا گیب لہ

لزوقسے مولہ منس۔ مو ایب چینگ کنگمہ تنگس۔ تانہ ہرتے زگا کھونگ پیکھ تانہ مو

رونید پا جو یا۔ رونے نہ تاناسہ گوید زیروگا زیرے موسیٰ زیرس، ییلے رومی بادشی بولہ، نا

سونگنی رختا؟“

”کھیانگ سونگنی رخت“ زیربا چک ہرتا لہ ہیب بیاس جو۔ ہرتے رنگیا

لزوقس۔ تانہ مو چومسے کھیر با چک شنگ کھنی نئی زگوہرزی کھہ درے بادشاہ سی ہرتق

کھیونگسے یودسوک۔ مودوری چدے کھیر فولہ درے یولنگ کھیرید پا جو یا۔

تا رومی بادشی بوسی فیروگوانہ مولوقسے تھونید، لوقسے تھونید زیرمن دوسے نما

شام تھو سونگس، مومہ تھونس۔ ”یا، فی ہونمو چوچومہ تھونس تا“ زیرے نہ گوگوستونگ،

کنگمہ کنگ ستونگ پوتانہ شنگ کھن پی ننگ نُو کھو بگیوگید پا جو یا۔ اراٹنگ کُوراٹنگ، رینگ چی فرید چی، دس چی پمچرن چی، بلا بولے، تھلا تھلے، ہلونگ زگونگ سنیاں گونگ پھودین ژھنی ایر نہ دو سے شنگ کھن پی نئی زگوے کھ تھونس۔

نئی زگو لہ لٹوک تیانگمانہ سنالی کھہ یودپنی لی مونگور پوسی رُونگ رُونگ بیا نہ شنگ کھن پاسی زیریدا، ”چی ستروق مید کھن کن اونید۔ لے بوسترنگ سونگسے ہلتوسی زگو ہی کھہ۔“

بُوسترنگ پوسونگسے ہلتا چک رُومی بادشی بُو۔ کھو ترانگسے کھیرے پٹھلی کھہ تھونس، سلام کن بیاس سلام کن لزوقس۔ ”انالے فی اتا شنگ کھن پا، اتا خسوسفا، ہوکھنمو چوچو چنگ مہ اونگسا؟“

زیربانہ، ”لے رُومی بادشی بُو، کھیانگ ژوخ پوستروق تھکھ مید کھن، ہلژو زوس می نالہ دئی سوتھونگفا مید، تا سوتھونگچس چی مین۔ کھونگ ہلا ذات ہلو ذات لہ نڈانگ لہ پھیسپا اونگی مین۔ ائمہ کھونگ لہ سنہ لہ سونگفو لزا لہ گوا یودپو کھونگ لہ پتہ گوے ان دی حرامیونگ لہ۔ آدمی بوژھی غدیانگ اونچس مید زیرے موگوپا زیرسید، اونگسا کھری غدیانگ پوتادوسے؟ کھیانگ شرگو اونگس نہ فی ننگ پنگ نُو زان زا یئی، کھیانگ مہ اونگس نارے زان زا مہ یئی مین۔ گوپی شگرو نہ درے بادشاہ سی

ہر حق کھیونگے یودپا۔ دیکھ کھیانگ اونگما نہ کھری رُعب پولہ جکھسے نہ کھوسی چدے مہ
کھیرنی اپنا۔ دو سے کھیانگ مہ اونگس، موانگ ژا چوق تھونا چک کھولہ موقع تھوبس۔
تھوبسے نہ درے یولی بادشاہ سی چدے کھیرس۔ تائینگ کھیانگ لہ مو تھوبا یودپو
اشکال ان، تھوبنی مین۔“

”اتا جو بختش، جلتہ کھسکوس چھی یود نہ بیوس۔ مید نہ فی ستروخی ہش چھی
یودے من پومو مہ ژلبا نا ڈوکپا مید۔“

”تاچہ ژلے لے رومی بادشی بو؟ چوق ڈوک“

زیر باچک، ”اتا جو بختش، دو نہ نا ہش یودے من پومو ژلبی ان۔“

”اونٹا دو سے زان زو۔ ہش یودے من پوگار ژلے گوید کھیانگ؟ درے
یونگ نو کھیانگ چہ بیاسے گوید؟“ زیرس۔ ژھنی کھہ زانا بانا زانسنس۔ کھوزا چس
زوس۔ اہاکرہ چنگ کھیرس، بستہ تنگس، سنیا لیس، ڈوکس۔ ہسکے نم لنگس۔

نم لنگفا چک، ”یا اتا جو بختش، جلتہ کھسکوس چھی یود نہ بیوس مید نہ نا گوید۔“

”یلے رومی بادشی بو۔ ہرتالہ رگا فری ہرتارزی لہ یشہ زیرے یود۔ گوانہ

ژری ہونمو چوچو لہ رگا فری نا کھیانگ لہ جلتہ بیک تا“ زیرے نہ سلیمان پیغمبری

فینگمی نینگ پو منس۔ لقی عصو منس۔ ”دیو کھری جو لنگ تو نگ۔ دی یچی شو شو گنگ
 فی کھری جو لنگ تو نگ۔ دی یچی شو شو گنگ مار پو کھری جو لنگ تو نگ۔ دیو
 کھورے سونگ، سونگسے نہ یا ترا نگرمو لونگبو زونے سونگسونگ پو لہ سونگسے ملسہ چک لہ
 تھونا نہ کارنو کارنو چھو غو لیب لیب فونگ چک دُو کپت۔ دے فونگ پیکھ تھونا نہ دی
 فینگمی نینگ پو گوے کھ کول۔ لقی عصو لقینگ کھور۔ کھورے نہ کھیانی دی شو شو
 گنگ فی لقینگ کھورے نہ فی ہو کھنمو چو چوے گمفے لدون بشک زیرے کھیانی دے
 فونگ پو لہ فوسے تو نگ۔ دو لہ فوسے تنگس نارے مہ کھید پے مہ گوے ان۔ کھید پے
 گوے ان، دیکھ نہ دے خالی یچی شو شو یا فونی گوے کھ یقسے نہ لوقسے مہ ہلتے ان
 ہے۔ ہشیار خبر دار۔ دو لوقسے ہلتس نہ سہ مو مہ تھو بی ان، دیکھ نہ سہ کھیانگ لوقسے مہ
 ہلتا سونگ سونگ پو لہ سونگسے ملسے منزل چی مود پوے چدین سونگسے نہ سنونو چھو غو
 ریلو فونگ چی دُو کپت۔

دے فونگ پیکھ تھونا چک فی ہو کھنمو چو چوے گو سکوت لدون بشک زیرے
 نہ کھیانی دے یچی شو شو گنگ مار پو یا فونگ پو لہ کھید چوکسے سکوس۔ دو سکوسے نہ
 دے خالی یچی شو شو فونی گوے کھ یقسے نہ دو لہ سہ لوقسے مہ ہلتوس۔ دیکھ نہ سہ
 سونگ۔ دیکھ نہ سہ سونگسے ملسے منزل چی مود پوے چھو دے نہ جاگجگ چھو غو کز بور

تھنگ چنگ تھونمت۔ دے کز بُور تھئی سکل ژھمی سکل لہ پھونو کارنو ریلبو فونگ
 چی یود۔ دے فونگ پو لہ یا عصا پو بسم اللہ زیرے کھیانی ٹھواق تیانگس نہ فونگ
 پوزے کھ لنگفت۔ دوری لدا نگبو بدون پاکسے چک ٹھوروتنگسے دُکپت۔ کھیانگ
 دے کسکوری سونگس نہ پرستانی شہری تھنا لہ تھونمت۔ تھونا نہ می می رب چھد پی
 ان، بانی بہ رب چھد پی ان، لوی لور رب چھد پی ان۔ چھد پا نہ کھوئی فال نجوم تنگ
 کھن گلی زیربت۔ نئی یولنگ آدمی بوڑھے تھونسنگ، دولہ یولی گسکوری مارنوخانگ
 چی سکورے شہری تھئی کھ ردبس نہ دوستی لکھ اوگٹوک زیربی ان، دے شہ رزین
 چچی ملسی کھ کھیانگ مہ سونگ ہے۔ شہ رزین پوسی دی ننتی حکمت پو چچی ان۔

گوانہ کھیانگ دیکھ مہ سونگس نہ دی فینگمی نینگ پوسی کھیانگ سولہ سہ تھونگی
 مین۔ کھوتی تھب کینگ نہ کھور بہ نہ شہ نہ یا ژھنگمہ تھوین جو لنگ تنگس نہ سہ تھونگی
 کھوانگ مین۔ کھیانگ دینگ نو یو گونے سونگسے درے یولنگ تھونا چک فینگمی نینگ
 پو نہ دی عصا پو کھیانی یینگ لواق بق ہلتسبے جولنگ تونگ زبوس۔ دیکھ نہ کھیانگ
 مانور چچی فچوسے کھیانگ سونگ۔ غوٹ ہنڈانگ چچی فچوسے، سونگس نہ کھری قسمت
 مو نہ کھا تھوک گک کھیانگ۔“

زیربا چک نہ، ”لیا خمو گک اتا جو“ زیرس، یونگ کھورس، کھورے تانہ کھو

دے ترانگمرہو لونگدینگ نو گوید پا جویا۔ ارانگ کورائنگ، رینگ چی فرید چچی، دس
 چچی پچیرن چچی، بلا بولے، تھلا تھلے، ہلونگ زگونگ سنپاس گونگ پھودین دے
 پھونگو کارنولیب لیب فونگ پیکھ تا کھو تھونیدیا۔ تھوننا نہ فینگمی نینگ پوکھو کھیونگس،
 گوے کھ کلس۔ سلیمان پیغری لقی عصو لقیہنگ کھورس، کھورے نہ شو شو گنگ فے
 کھیونگس، دے فونگ پیکھ یا خدا، فی ہو کھنمو چو چوے گمفے لدون شک زیرے نہ دے
 فونگ پولہ فوسے تنگس۔ یقی شو شو یا فونی گوے کھ یقسے نہ کھو ملا لوقسے مہ ہلتا دیکھ نہ
 سہ گینو سونگس۔ دینگ نہ سہ ملسہ مودپوے ڈرو لے نہ دیرے سنونپو ریلہو فونی شدیا
 تھونس۔ دیرے دے یقی شو شو گنگ مار پولہ فونگس۔ فونگسے نہ فی ہو کھنمو چو چوے
 گوسکوت لدون شک زیرے نہ دے فونگ پولہ کھید چوکسے سکوس۔ دو سکوسے نہ
 خالی سونگفی شو شو یینگ یا فونی گوے کھ یقسے نہ لوقسے مہ ہلتا کھو سونگس۔ سونگسے کزبور
 تھنی سکل ژھی سکل لہ تھونس۔ دو بی سکل لہ تھوننا نہ ان نہ ان ریلہو پھونگو کارنو
 فونگ چچی یودسوک۔ کھو یا فونگ پولہ عصا پولہ تیانگس۔ تیانگا نہ فونگ پولہ کھ
 لنگس۔ دوری پھونگو بہوے یونگس۔ یا بہوری غزبا نہ دوری لدانگبو بدون پاکسکے
 یودسوک۔ یا کسکوری غزے سونگسے پرستانی رگیاستریدی ہرکونگو کھوری کھ تھونس۔
 تھوننا نہ تھونفی سے کھ می رب چھدس، بائی بہ رب چھدس، لومی لورب

چھدس، بیہ نوے بیہ رب چھدس۔ ژھنگمہ سی ”یلے نئی فال نجوم تنگ کھن کئی شیدا
دونگ۔“

کھونگ فال نجوم تنگ کھن کئی شیدا سونگس۔ فال نجوم تنگس۔ تنگسے کھونئی
زیرس، ”نتی یولنگ آدمی بوڑھے تھونسنگ۔ دولہ یولی گسکوری مارفو خلنگ چچی
سکورے شہری تھنی کھہ ردبے شہ رزین چتسے تنگس نہ کھونئی لکھہ اونگونوک، مید نہ می
اونگ۔“ زیر باچک دیرے کھونئی مارفو خلنگ چچی کھیونگس۔ کھیونگسے یولی گسکور
پوری سکورے یا شہری تھنی کھہ کھیرے ردبس۔ ردبا نہ کھو ملا تا دیکھہ چا سونگ۔
شنگ کھن پاسی ہلڑبے یود، کھو دوری مہ گوا یوری کھیر کھیر پولہ کھیرے اوا پھونو
وزیر چگی ننگ نوتھونس۔ دے ننگ پنگ نوشہ نہ کھور بہ نہ ژھنگمہ دوری پرانگ لہ
ژوسے سپونگسے دوری یود۔ شاؤنگ کھیونگسے جولنگ چوسے تنگس۔ کھور بونگ کھیونگس،
جولنگ تنگس، سولہ تھونگما مید۔ دے ژھنگمہ چھمہسے گوید۔

”دیوچہ سونگس۔ سیکا سیک چھمہسے گوید، دے زاچس نہ دے شہ نہ ژھنگمہ۔“
زیرین دوس۔ تاچہ بیک؟ کھوتھونگما کھوانگ مید سولہ۔

دیرے کھو دونگ کھورس۔ گاری مہ دوکپا سونگسے درے یول نہ پرستانی
برژہم پنگ نوفقیر دوکپی فقیری مکان چچی یودسوک۔ دے فقیری مکان پنگ نو کھو

ژھن لہ دینگ نید اونگسے دُوکس۔ اہا درے یولی شہری تھنا لہ درے اخون پازیرین
یودپا۔ کھو نید اونگما نہ نیلم لہ کھولہ تھونگس۔ زان کھنگ لہ زان لوتین۔ مار کھنگ لہ مار
لوتین، بہ لہ بہ ژھنگ سکسے، ہرتا لہ ہرتا ژھنگ سکسے، لولہ لولہ ژھنگ سکسے، می لہ می
ژھنگ سکسے یودپو کھولہ تھونگس۔ تھونگما نہ کھولہ نید ژھدس۔ نید ژھدے نہ بوسترنگ
پو ہلوانگسے زیرس، ”یلے بوسترنگ، شوخمولونگ کھیانگ شوخمولونگ“

”چہ سونگس گانگ سونگس؟“

”کھیانگ لونگس۔“ مولنگس۔

لنگفا چک کھوسی زیرس، ”کھیانگ تھبی کھ ہرژب کھور ب کھورگن تونگ۔

شوخمویوس، خیرا موپومہ زیر۔“

”یا“ زیرس ہرژب کھور ب کھورگن تنگس۔ دیکھ کھیونگس، کھیونگما چک کھو

سی دولہ پوخسوم بیاس۔

بیاسے نہ زیرس، ”دی پوچک پو مسجدنگ، دی پوچک پو گرونگمی لہ، دی

پوچک پو ٹری نئی فرورفالہ۔“ دے مسجدنگ کھیو بو نہ گرونگمی لہ کھیو بو دیکھ لوقسو یقس۔

فرورفالہ ہلوانگس، فرورفالہ زانگس۔ منے نہ دیرے درے اخون پوسی زیرس، ”نالہ

دینے لیا نحو نیلیم چچی تھونگفی ان۔ زان کھنگ لہ زان لوتیدسوک۔ مارکھنگ لہ مار لوتیدسوک، ہرتا لہ ہرتا ٹھنگ سکسیے، بہ لہ بہ ٹھنگ سکسیے، می لہ می ٹھنگ سکسیے، لو لہ لو ٹھنگ سکسیے یودپونا لہ تھونگس۔ گوانہ ہسکے گیو خسی کھ لیگی نہ کنگ بزائنگ چن می چک تھونید، دو لہ بوڑھے تھونس نہ ٹری بوٹو سکیورید، بوٹوے تھونس نہ ٹری بو لہ کھونید، فی نیت پویو۔“ زیرے نہ کھونگ نید اونگسے دوس۔

دیرے ہسکے گیو خسی کھ رومی بادشی بو دے فقیری مکانی کھ نہ بیونگس۔ بیونگسے سونگسے کھو درے اخون پو بی ٹی زگوے کھ تھونس۔ تی زگو رڈوینین یو زیرس، ”کنگمو سہ گرانگسید، لچونگ سہ گرانگسید، دینگ نو زگونگ چدے یغید۔“

اخون پوسی، ”سونگ لے بوٹو، سونگ سونگ سونگ، زگوے کھ چک تھونسید، زگوفیس۔“

بوٹوسی ملک ٹھنگ پوری ہلتا نہ ملا کھا پھو سنا پھو اونگسے یودپنی دنیاد لہ میدپنی غوٹ چچی یود۔ ”ایو، ٹھن لہ ٹری بو اسی یو لہ سکیورید زیرے یود، ناسو میدانگ زیروک“ زیرے نہ ”بو، بو، زگوگی کھ سون میدانگ۔“ زیرے مو یوری ہندوق سونگس، ننگ نومہ گوا۔

کھوینگ رُونگس، ”زگوفیس شک لے، زگوفیس شک لے۔“

”دُبو چہ سونگس؟ دے بوٹو زگو فیا تنگما نہ سُو میدانگ زیرے نہ“ زیرین
 آخون کھوانگ لنگسے اونگس۔ اونگسے بتانا نہ دُنیا دلہ میدپنی کھب ہلتور، سنب ہلتور غوٹ
 چچی یود۔ دیرے زگوفیسے تنگسے کھیرے پٹھلی کھہ تھونس۔

تھونما نہ کھوے نوسی زیرید، ”چچی لے آخون بے نیت چچی بید، مہ بے
 نیت گُن بیاسے نہ یا تا دی کھب ہلتور، سنب ہلتور پولو لہ بوٹو نام دُوگے یا، دُوکپا
 مید۔“

”یا تا خلدے گلے اونگما نہ، بیسا لہ گوا نہ کھا پٹھو سنا پٹھو گوے ینگ، خلد
 گل بیونگما نہ سقسق گوے یا“ زیرس، دُوکس۔ کھولہ زاچس پنچس چچی زامنس۔ دیکھ نیمو
 دُوکسے ژھن لہ گو پنچس بو پنچس ابا کمرنگ لوقسو منس۔ کھو دینگ نُوسنیا لس۔

دینگ سنیا لبا نہ کھوانگ لہ شمس، رومی بادشی بو لہ، ”اُوہوں، تھیب کھب
 ہلتور، سنب ہلتور بیاسے دُوکپا نہ می دُونو نہ سہ ملا تھونگ شیشک بیانگ“ زیرے
 نہ ہسکے کھہ لنگسے گو بو سترانگسے، کھا پٹھو، سنا پٹھو چنگ سہ میدپا بیاسے سق سق رے،
 کھم سنگ رے بیاسے بیونگس۔ رگو فشکپا سہ کھولہ ینیدپا۔ رگو تازہ بیاسہ کھولہ ینیدپا

رومی بادشی بولہ، دے حکمت پوکھوینگ یودپا۔

دیرے کھو چٹک مٹک چھی سونگے بیونگما چک نارے دیرے اخونی
 بوسترنگ پوسی زیرس، ”لے اخون۔ یودپو نہ یوبلا چھی یود۔ گوندے دُنیا دلہ میدپنی
 کھب ہلتور، سنب ہلتور چھی سونگے یود، درنگ کھو ملا چٹک مٹک چھی سونگے
 یود۔“

لے بوسترنگ تاجاہا، کھدانگ ییسا مہ بیونگما نہ، نیا ییسا بیونگ کھن لہ خلدپا
 نہ، گلہا نہ، کھا پٹھو فیا، سنا پٹھو فیا نام گوید؟ دو مہ گوا نہ یا کھا پٹھو سنا پٹھو اونگھی، کھب
 ہلتور، سنب ہلتور گوے۔ دو سے دے ژھنگمہ بیونگما نہ، خلد بیونگما نہ چٹک مٹک گوے
 ینگ“ زیرس۔

دیرے دو بلا چھی یود زیرے نہ دُوس۔ جنئی شکر و ستونگ ہو کھنمو چوچو
 درے یولی بادشی کھرنگ نہ اخونی ننگ پنگ نوسبت لہ اونگھی انسوک۔ دینگ نُو
 اونگے کھوے شیدا سبت پو زیرے نہ کھوے شیدا نہ زاپس چھی زو سے گوے
 انسوک۔ دیرے دے دُوک لنگ پو مو لہ رومی بادشی بوی دُوک لنگ پو ژونچی
 شیس، شیسے نہ جق چک زیرید، ”یا بوا، یانی لٹھو کھیونگے چہ بید؟ کھو مانوری لق پٹھو
 کھیونگ ہے لے، کھوسی لق پٹھو تنید ینگ۔ یانگ لہ ادب مید پو۔“

”تاچہ لے کسل کھو دے، کھولہ کھوری رگودم گوا مید۔ ترتیب مید پنی کھولہ۔“
 ”دوچہ گوے جو، چھو تنگما لہ لقی کھ؟ کھیونگ لے مانور، کھیانی چھو کھیونٹی“
 زیر باچک نہ کھوسی، ”نور و گوید جو، یا جو یا، لقیو کھروا چھو تنگما لہ، نا تنید“
 زیرس۔ آفتابو بنگ یود پنی دے چھو اہا سلبرینگ رواق ہلوکسے نہ موے بو رومی
 خسوروب پو کھورنگ یودا دو کُلے آفتابو بی ہر زینگ تنگسے چھو تکیچی یقسے نہ سلبرے
 کھورس۔ ”یا جو یا، یانی کھیور بو زون نہ دینگ نو چھو تکیچی ننگ۔ یولق پنگ ہلوکسے نہ، نا
 سی اہینگ نہ ینگ چھو کھیونید۔“

اخونی زیرس، ”لے ستروق تھک مید کھن چھوی تنگسے کھیونٹی۔“

”چھوق چھوق“ دے من نہ موے کھیور بو ینگ نو ہلوکپا چک خسوروب پو
 موے لقیپنگ اونگس۔

اونگما نہ موسی زیرس، ”یلے رومی بادشی بو رین چک دوکپا مہ شیس نہ رین
 بگیا لونگ۔“ دیکھ نہ موسی زاچس بچس زوس۔

تا اخونی ایذارے تھونے من پو موسیالے تنگما کھیر بی انسوک۔ دے حق
 لہ موسی زیرس، ”یلے بوا درنگ یانگ مہ دونگ۔ کھو مانوری فرو بیاسے گوید انا لے“

زیر باجک ”کھوچہ فرو گوید؟“

زیر بانہ موسیٰ زیرس، ”درے یوںنگ نوسو اونگٹوک؟ فرومہ گوا چہ گوید؟ یو
 پھوق“ زیرے مانور کھدے کھیرس۔ ایڈارے تھونما چک موسیٰ کھا بیونگسے زیرس،
 ”یلے بادشی بو، نا نہ نیمبو اتا شنگ کھن پنی ننگ نو اونگس نہ چہ گکپا؟ دو مہ اونگافری
 کھیانگ لہ دی در بدر گنگمہ تھونس۔ تاخیر دو رگافو کھوانگ رگلس، درنگ نادرے یولی
 بادشاہ لہ بخستون تنگمی ان۔ دی اشرفی دینار غا یگیو کھیانی لین، لینے نہ درے یولی بادشی
 ہرتارزی پونگ لہ دی اشرفیونگ منے نہ جونا لہ ہرتے چک من زیر۔ زیرس نہ سوسے
 من زیربت، سوسے مہ من زیربت۔ آخر پنگ کھیانگ غدا تنگمت۔ غدا تنگما نہ
 سنکھی کھ پھومی کھڈ پنی بلی خلنگ یود پنی ہرتاؤنگ ڈوکپت۔ دونگ لہ کھیانگ
 لوقسے مہ ہلتوس۔ آخر لہ سنوق رگود پو رگود پو ہرتے ڈوکپت۔ دے ہرتا کھیانی کھدے
 کھیونگ۔ کھیونگسے نہ کھوے زگہ فچس پو چھقپو زدے ڈوکپت۔ ستن چی کھیونگما سونگس
 نہ چھد پو ستن چی ڈوکپت، دو کھیونگ۔ ہلو کھینگ نوسونگس نہ چھد پو ہلوے ڈوکپت،
 دو کھورے اونگ۔ سترب کھینگ نوسونگس نہ چھد پو سترب چی ڈوکپت، دو کھورے
 اونگ۔ تھور کھینگ نوسونگسے نہ نق غبولی تھور زیر بی لوقیری سو یود پنی ہلیق تھور چی
 ڈوکپت، دے تھور پو کھورے اونگ۔ دے پچس کن ہرتے کھ تنگسے نہ ہرتا کھدے

دی لم مک پیکھ دُوک۔ نادرے یُولی بادشاہ لہ ترامر رگن رگون تک جربا ٹھیا نگو تک
 فرو بلیس تک دربارنگ کھیونگ چُو گید۔ دے ژھنگمہ تھوئا چک ناسی ہو ہو بیا سے نہ
 دے ژھنگمہ زب دے فنگ چُو گید۔ دیکھ نہ ناسورے اونید۔ شورے اونگسے نہ نڈانگ
 ہرتے کھ رونے گوید۔“

دو زیرے نہ مو ابا درے یُولی بادشی کھرنگ نُو سونگس۔ کھو لو قسے اَخونی
 ننگ نُو اونگس۔

اے جق لہ نم لنگفا چک مانوری اَخون لہ زیرید، ”بوانتی بادشاہ سی بخشتون
 چی بیدلو، نا بلتا گوید۔“

اَخونی زیرس، ”یا ژھنگمی کنگ کھا خیار بالہ چوق دُوک۔“
 ”لے بوانا یوہوری کھورین، اوہوری کھورین دُو گید ینگ۔ اے ہرق
 پنگ چہ بیا گوید؟“

زیر بانہ اَخونی بُو سترنگ پوسی زیرس، ”یلے اَخون مہ بے نیت چی بیا سے
 نہ دو سے بو نو سکیور بارگوسید۔ دو پڑے کھو فُودے تو نگ۔ کھوانگ انینگ خیار بت۔“
 زیر بانہ کھو فُودے تنگس۔ کھو سونگسے درے یُولی ہرتارزی پونئی شدیا

تھونس۔ تھونے کھوسی زیرس، ”دی اشرفی غا بگیو کھدانی کھیر۔ نا لہ جو نالہ ہرتے چک من۔“ زیر باچک سوسی زیرس، ”دوگی ایکھ، کھری کھا پٹھو سنا پٹھو دمفا مید۔ دیکھ نہ کھیانی ہرتا جونید۔ خیارے فوقسے دُوک۔“

زیر بانہ فرافزوسی زیرس، ”منی لے منی کھوانگ کرو پتے چکنگ فنگس نہ اشرفی سہ ندانگ لہ تھوبید، ہرتا سہ لوقسے اونید۔“ ہرتا منید زیرس۔

زیر بانہ کھو ہرتا ونگ لہ ہلتین سونگسے ایکھ تھنا تھوننا نہ رگوے کھہ شا سٹم مید پنی کرومر ہرتے چک یودسوک۔ کھوسی دو بی جتسپو کھرولس، کھرو لے نہ ہرتا تیدین کھیونگما نہ ایوئی زیرس، ”دے لے کھوسی بادشاہ رونھی ہرتا کھیونید۔“

زیر بانہ فرافزوسی زیرس، ”چوق دوگی لے، خلونگ خلونگ ہرتا انا، چہ ان زیر بو کھو لہ چہ ہرتنپا؟ ہرتا رگود پورے تھونگما نہ کھوسی کھیونگنی ان۔ کھو لہ چہ چھد کھہ؟ تھیبے نہ لیا خموسونگس۔ کھوانگ برق چی لہ تیانگسے نہ ہرتا لوقسے اونید۔ منے تونگ۔“

فرافزوسی کھانہ پلچے کھ کھو لہ یا ہرتا یقس۔

”بتی شردے یو لہ کلبا لہ ستن چی من۔“

”کھیانی ستن کھینگ نہ کھیونگ،“ زیر بانہ کھو سونگسے ہلتا نہ اے ستن ژھنگمہ

سپونگسے یودسوک۔ چھد پوستن چک تھشنگ یودسوک۔ کھوسی دو کھیونگس۔ کھیونگما نہ ایونئی زیرس، ”دے لے کھوری ستن پوکھیونئید۔ یودپونہ دی غوٹ پوبلا یود۔“

زیربانہ فرٹا فروسی زیرس، ”چھد پورے یودپانہ ندانی خامہ بیا زیرے کھیونگفی یینگ؟“

دو زیرباچک دیرے ”یتی شزدے یولہ کل بازگے چک سہ شزدے بیوس“
 زیرباچک، ”اوناکھیانگ دی کمرنگ سونگسے زگہ کھنگ لہ نہ زگہ کھورے
 اونگ۔“ زیربانہ کھو دینگ نو سونگسے ژلے کھوربانہ تھتہ چنگ دے چھقپو زگہ
 یودسوک۔ کھوسی دے زگہ کھیونگس۔

کھیونگما چک ایونئی زیرس، ”دے لے، کھوسی یینگ کھوری زگہ کھیونگسید۔
 یودپونہ دی غوٹ پوبلا چی یود۔“

زیربانہ فرٹا فروسی زیرس، ”چنگ گار یود لے، چھقپوے تھونگما نہ یوکھیونگفی
 یینگ۔“

زیرباچک، ”یتی شزدے تابلوسہ شزدے بیوس جو“
 ”اونادی ہلو کھنگ لہ سونگسے ہلو کھورے اونگ۔“ ہلو کھنگ پوبلتنے تنگس۔

ہلوکھنی کمرنگ سونگے چھد پو ہلو ژلے کھور بانہ غبوس چچی لہ فیال لہ تنگے
یودسوک۔ کھوسی دوسہ کھیونگے دیکھ فنگس۔ فنگس نہ ”یتی شزدے تاسترب چچی سہ
شزدے بیوس۔“

ایونی زیرس، ”دی سترب کھنی کمرنگ سونگے سترب چچی کھورے اونگ۔“
زیرباچک دیرے سترب کھنگ لہ سونگے فولپونگ لہ ہلتین کھور بانہ چھد پو سترب پو
کلیب چچی لہ فیال لہ تنگے یودسوک۔ دیرے دے سترب پوسہ کھورے کھیونگس۔
کھیونگس نہ، ”یا تیتی شزدے ہرتا رگود پورے ننگ یو لہ تیانگما لہ ٹھور چچی سہ
شزدے بیوس۔“

”اوننا سونگ دی ٹھور کھنگ لہ سونگے ٹھور چچی کھورے اونگ۔“ ٹھور
کھنگ لہ سونگے دے سولوقیر لہ یودپنی بلپتق ٹھوری ٹھور پوسہ کھوسی کھورے اونگس۔
کھورے کھیونگس نہ خلونگ خلونگ ہرتا لہ پفھس کُن تنگس۔ پفھس کُن تنگس نہ موسی ہلتنقی لم
مک پیکھ ہرتا کھدے دوس۔

ایکھ ہوکھنمو چوچوسی درے یولی بادشاہ لہ زیرس، ”یلے بادشاہ درنگ یری
بخستونی جق لہ ترامر رگن رگون فزو بلپس جربا ٹھیا نگو ننگ تک درنگ دربارنگ کھیونگما

”رگوسوک۔“

زیربا نہ ان نہ ان درے یولی بادشاہ سی بہرق لہ سکوس، ”ترامر رگن رگون،
 فرو بلیس، جربا ٹھیا نگوک تھونے من نی بخشونی جق لہ دربارنگ اونگا رگوسوک۔“
 زیربا چک دیرے ترامر رگن رگون فرو بلیس جربا ٹھیا نگو ہرتارزی وانورزی واتک
 بادشی چھاؤنگ جمع سونگس۔

جمع گواچک ہو کھنمو چوچوسو زیرس، ”یلے بادشاہ کھری بہرق ژھنگ سونگنی

انا؟“

زیربا چک بادشاہ سی ”یلے ہو کھنمو چوچو، نی بہرق ژھنگ سونگنی ان،
 ہرتازی وانورزی واتھونے من ژھنگمہ کھیونگسید۔“

دو زیربا چک موے لچو لہ بوزوما خسوروب چی یودسوک۔ دے خسوروب
 پو ردوے لہ تزودپاچک مے خزمو بیکھ حاضر سونگس۔ دے من نہ جندنگ نہ رنگ
 برموتحمق پو نہ پٹھو خزمو سی منفی رال فلوخنوم فیونگسے دے چمق پیکھ سترقس۔ دوسترقیا
 چک پٹھو خزمو بیکھ حاضر سونگس۔ دے نیسکا سی زیرس ”یلے نی اشے ہو کھنمو چوچو
 یری چہ حکم یود؟“

موسیٰ زیرس ”یلے نی پُھو خزمو نہ مے خزمو، کھدانگ نیسکو چک پو
 خیون پوری چک پو ترانگ پوری سونگ۔ سونگسے نہ درے یولی ننگ کُنگ نُو
 درے ننا میدانگ ہلتسے دو بی خبر چچی کھدانی نالہ شوخمو کھیونگ۔“

گوانہ کھونگ گسکوری کھورین سونگسے ننگ نی ننگ لہ ہلتین شہری تھنا
 لہ تھونس۔ ننگ ژھنگمگ تودپا چدے چک سہ میدسوک۔ سنگ دمے بادشی
 چھاغونگ بستون لہ سونگسیدسوک۔ گوانہ دیرے پُھو خزمر نہ مے خزمو لوقسے اونگسے
 ہوکھنمو چوچوے شدیا تھونس۔ تھونا چک ہوکھنمو چوچوسا زیرس، ”یلے نی پُھو خزمر نہ
 مے خزمو ننگ کُنگ درے تھونا؟“

زیربانہ، ”میدانگ سوسہ تھونگما میدانگ، سنگ دمے اونگسنگ۔“

زیربا چک دیرے موسیٰ، ”یلے نی درے یولی بادشاہ اونا درنگ کھری
 ہرق لہ سہ نا خدمت چچی بید۔“ زیرے نہ موخسیری تحت پیکھ بیونگس۔ بیونگسے نہ مو
 ہوہو بیا لہ شروع بیاس،

”لوژھے لہ مہ سونگی، غابگیا کھری بادشونگ سہ غوٹ نہ فرفر لدنید لے
 لوژھے لہ مہ تھون فری درے یولی شہر کُنگ نوتا کھو تھونید لے

نڑی درے یُولی ہرِمْق لہ نیدی نید ہرِڑی نا خلودُوک لے
نڑی درے یُولی بادشونگ لہ سہ نیدی نید ہرِڑی خلودُوک لے

نڑی ہلا یُولی ہلانونگ کھدانگ خیون لہ رگورِیم کھورے کنگ ہرِڑیس چی
تونگ

نڑی ہلا یُولی ہلا ہرِمْق نڑی ترانگ لہ کھورے لق ہرِڑیس چی تونگ“

زیرے مو ہو یُو بیا چک دیشے درے یُولی ہرِمْق نہ بادشاہ سہ زبِدے
فنگس، موے دے سکت پو بیکھ زبِدے فوقیا چک یا ژھنگمی منگل کنی کھ موری بوٹی
رزیس فیونین موشورس۔

ایکھ رومی بادشی بُولہ درے یُولی فرٹا فروسی، ”لے ستروق مید، بادشاہ سی
خسیر غمول فوسے تنگمی وخ لہ دکھ دُوگید؟ ایکھ سونگسے خسیر تھوا گنگ چوسے کھورے
اونگ۔“

زیر با چک، ”نالہ خسیر پو یقسا مہ تھو با کھدانگ لہ منے تنگسید۔“
کھوسی می گو زیرس۔ فرٹا فروسی سونگ زیرس۔ فرٹا فروسی کھوے لِقپنگ نہ
ہرتے جقسپو کوقس، کوقسے نہ زیرس، ”خسیر پو کھورے اونگ دیکھ نہ ہرتا کھیر۔“

تا کھوتق توک بین بادشی دربارنگ سونگس۔ ایکھ ہرتا تھمسه فزا فرو دے لم
 مک پیکھ دُکس۔ دے من نہ مو دیڑے درے ہرق زبِ دے فنکا چھمفا نہ شورے
 اونگس۔ فزا فروسی ہرتا لہ تھمسه یودپا۔ بادشی بُو درے یولی بادشی دربارنگ
 سونگسیدپا۔ دے من نہ مو اونگفی بنی کھ فزا فروی فرقیو لہ تھمسه نہ گیب فیوخ لہ فنگس۔
 فنگسے نہ زیرس، ”یلے رومی بادشی بُو کھیانی نا لہ سترو بیاسے تھمسه دُک ہے۔“ دیرے
 فزا فروی لچنگ نہ نق غبُولی تھور پوکوس، کوقسے نہ شہ چدے رُوس۔ رُوس چدے
 ہرنگ لہ تھونے من تیانگما نہ خلونگ خلونگ ہرتا کھا آبیاسے فورے سونگسے درے یولی
 شہری تھنی کھ تھونس۔ تھونما چک موسی زیرس ”یلے بادشی بُو نا سی چنا بیاس؟“
 زیرباچک فزا فروسی زیرس، ”ابا، کھیانی چہ بیاس؟ نری بادشی ہرتا سی
 بیاسفی ان۔“

زیرباچک موگیب لہ لوقسے ہلتا نہ رومی بادشی بُو مینسوک، فزا فرو انسوک۔
 انماچک موسی سننگبوس چی فیونگس۔ سننگبوس چی فیونگسے نہ ہرتے کھ نہ ببس۔ فزا فرو
 لہ سہ ہرتے کھ نہ بوب زیرس۔ کھوسہ ہرتے کھ نہ ببس۔ ببسے نہ موسی لچو لہ یودپنی
 بُو روما خسوروب پو ردوے چک لہ غش ترووس۔ تروودپاچک مے خزمو بیکھ حاضر
 سونگس۔ دیرے پُھو خزمو سی منفی رال فلو خسوم سہ فیونگس۔ فیونگسے رنگ برمو چمق

پیکھ ستر قس۔ ستر قپا چک پُھو خزمو نہ پیکھ حاضر سونگس۔

سونگس پُھو خزمو نہ مے خزمو سی زیرس، ”یلے نی اشی ہُو کھنمو چو چو چہ حکم

یود؟“

زیر باچک موسی زیرس، ”یلے نی پُھو خزمو نہ مے خزمو، اُو مائی خسوسنی
 زگوک زانوے بُو، کھو درے یولی بادشی دربارنگ نُو زبے فنگسے دُوکپت۔ بادشی
 ژھرنگ نُو سُرگی گین فیوخ لہ شرکھی دب لہ مارفو مارفو مندوق چی دُوکپت۔ دے
 مندوق پوچدے کھیونگسے کھوے سنمُولی کھ کول، کلس نہ کھو لہ شنگ لہ اُوگمت۔ کھو
 شنگ لہ لزوقسے نہ دی کز بُور تھنگ پیکھ کھیونگسے نہ دوسے دی برق زگو لہ کھوری
 لتقنگ یود پنی عصا پو بسم اللہ زیرے تیانگس نہ برق زگو تھور و نُوربت۔ تھور و نُوربا
 نہ دوری بہوے بیونگی اِن۔ دے بہوری نُودے تنگس نہ کھو کھوری آدم ذاتی یولی شہر
 چگنگ تھونمی اِن۔ تھونا نہ نا نہ کھوانگ تھوکپت۔ کھدائی کھو یا بہوری نُودے
 تونگ۔“

دو زیر باچک پُھو خزمو نہ مے خزمو پُوسے کھیرے بادشی دربارنگ
 تھونے ہلتا نہ ژھنگمہ زبے فوقسے یود۔ پُھو خزمو نہ مے خزمو سی دوئی بربری
 بادشی بُوژلین کھورس۔ ژلے کھور باچک دیرے اِن نہ اِن دے بر چگنگ بادشی بُو

سہ زبِ دے فوقے یو دسوک۔ یودپا چک دیرے کھونگ نیسکا سی بادشی ژھرنگ
 سونگسے نہ دے مارنو مندوق پو چدے کھیونگس۔ کھیونگسے نہ رُوی بادشی بُوئی سمسول
 پیکھ کلس۔ کلبا چک دیرے ٹھشوت بین زبِ دے تنگس۔ تنگسے نہ زیرس، ”انولے نید
 چی اونگسیدپا، نید چی ژھدس۔“

زیربا چک چُھو خزمونہ مے خزموسی زیرس، ”اوہونید چی ژھدس۔ دے
 لم مک پیکھ دُوک زیربا نہ مہ دُوکپا فزا فرو یقے نہ دکھ اونگسید۔ دے یولی فزا فروی
 کھ مہ کھوربا۔ دے لم مک پیکھ کھو یقے اونگسے ہُکھنمو چو چو شورے سونگسید۔“
 دیکھ نہ کھونگ نیسکا سی کھو کھوتی شوچی کھ کلے کھیونگس۔ کھیونگسے دے
 کز بُور تھنگ پیکھ تھونما نہ کھونئی کھولہ کھوری عصا پو بسم اللہ زیرے دے برق زگو لہ
 تیونگ زیرس۔ زیربا چک کھوسی کھوری عصا پو برق زگو لہ تیونگس۔ تیونگما نہ برق زگو
 گینو نورس۔ نوربا نہ کھو بہوری بیونگسے گوانہ آدم ذاتی شہری تھنا لہ یودپنی ہرکونگ
 گوے چکی کھ تھونس۔

ایکھ ہُکھنمو چو چوسی خلونگ خلونگ ہرتی پچس کن فزا فرو لہ بوسکے تنگسے کھو
 لہ کھوربا منس۔ خلونگ خلونگ ہرتا ہو بیاسے نہ موکھب چی پچوسے گونگ ہرژولہ
 تنگس۔ دیکھ نہ موسی برق زگو لہ بسم اللہ زیرے مولٹوک تیونگس۔ تیونگما نہ برق زگو

غرانگ بین گینو نُوس۔ نُوربا چک موسی زیرس، ”یلے فُرا فُرو دیُوری بیُونگ۔“
 زیرے کھو دوری فیُونگسے نہ موانگ سے بیُونگسے آدم ذاتی شہر چکنگ تھونس۔ شہر چکنگ
 تھوننا چک ہُکھنمو چوچوسی زیرس، ”یلے فُرا فُرونگ نئی ننگ لہ برانگسے یودا زیرین
 کھوربو کھریلیدنا۔ گوانہ کھری شردے نادی لم مک پیکھ دُگید۔ کھیانی لیا نھو ادب تمیز،
 گوچس تھنگ جس یودپنی ملسہ چک لہ برانگسے ژول۔“

زیربا چک کھوسی زیرس، ”او کھیانگ دکھ نہ شورے گوالا۔“

زیربا نہ موسی زیرس، ”لے نادکھ نہ شورے گارگک؟“

”ایک کھیانگ شورے گوے ان۔“

زیربا نہ موسی موری تخشہ خالیونگ سے فودے دو سے کھوے بوسکنگ تنگما

منس۔ ”یا تانا دیُونگسے گارگک؟“

زیربا چک کھولہ پُھودس، ”یا تانا مو دیشے تخشہ خالیونگ فنگسے گار شورے

گک؟“ دو پُھودے نہ کھو برانگسے ژلے سونگس۔ گواچک موسی، ”فُرا فُرو دون اشی

پا بیاسے دُکپو پڑے تخشہ خالی کھوری کھ تھوک۔“ زیرے نہ موینگ سترانگبو چگی

فری گومبا دُون تنگما چک ینگ شہر چکنگ تھونس۔ دے شہر پنگ تھوننا نہ اتے چگی

فونگمو لہ کھیم (شلیب) پوکھورے فیارین، اشے چگی بجولی بیا لہ فیانخے چک کھورے
یود۔ دے من نہ موتھونس۔ تھونے نہ ”دی میونگ چنے ستروق مید چی یود، کھیم
پیکھ فونگمہ کھڈوگا؟ کھرشے مید پی انا؟“

زیرباچک، ”لے اشے کھرشے چہ لہ زیر بی ان؟“

زیربا نہ یکھہ چھہ لین رڈوگی ہلٹنو یودسوک۔ دے ہلٹنو کھیونگسے نہ موسی
زیرس، ”یلے اشے سٹیو چک کھیونگ۔“ زیرے دے اشو سٹیو چک کھیونگما تنگس۔ سٹیو
کھیونگما نہ موسی دے ہلٹنو بی ہرژا پو بی بیاسے فشقس۔ فشقسے نہ موسی بجوقسے فرانو
بیاسے نہ سو درا بیا لہ دوئی بربری ہلٹونگے تنگس۔ دیکھ نہ موسی کھرشے نہ فیارس، فیاربا
چک یا بنگ لہ دس۔ دقا نہ دے اتو لہ زیرس ”یلے اتا منگمو دے کھیم پونا لہ من“
دے اونئی مک پوٹ پو لہ موسی کھیم پوتنگس۔ اونگ پو ایک دم دس۔ ”دیا کھیونگی
لے اشے نونو دے فیانخو نا لہ من۔“ زیرے نہ فیانخو کھیونگسے موسی دے کھاتودی
یود پی چھہ لین گن زد مسے ایکھ فننگس۔ فونگمونگ زگورے فننگسے نہ موسی زیرس، ”یلے
اشے نونو کھیونگ زنفے چوا بُورا کھیونگ۔“

بُورا کھیونگسے زنفے چوس۔ چوسے نہ اتوسی زیرس، ”یلے بوسترنگ کھیانگ
شونخو بیاسے ننگ نوسونگسے دی اشے لہ بلے بیوس۔“ زیرباچک موزنفے زگل چک

کھورے ننگ نُوبلے بیا سونگس۔ گواچک اتوسی ہُکھنمو چوچولہ زیرس، ”کھیانگ سُولہ
یودا مید؟“

”موسی زیرس، ”ناسُولہ مید۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”کھیانگ نالہ دُوکٹوگا؟“

”نیس بیا سے نا دُوکپا مید۔ چک بیا سے کھیانپی کھیربا مید۔ کھیربی ان نہ ننگ
نُوسونگسے بُوسترنگ پو فیونگسے تنگسے اونگ۔ اونگس نہ نا دُوکٹوک۔“

زیرباچک کھوننگ نُوسونگس، سونگس نہ، ”اتالہ ہرژک زیرفانو دی تھونے
من بلے مہ تھوبا دُوکسے، دے اشوچنے زبردست چبی یودسوک۔“ زیرے نہ تیانگ
رڈونگ بیا سے بُوسترنگ پو فیونگسے تنگس۔

فیونگسے تنگسے اونے من نہ موسی، ”ژامشے سونگس نہ سہ زمیندار ینگ، کھو
لہ دُوکسے چہ مید؟ ناینگ شہر چکنگ گوید“ زیرے نہ موینگ لم چگی فری جُوکپاچک
ینگ شہر چکنگ تھونس۔ دے شہر پنگ تھوناچک اتے چگی پلچونگمے کھورے سترگے
ہرپوگید۔ بُوسترنگ پو چورونگ رگو کھورے سترگے کھیونگما اونگسے یود۔ کھو پلچونگمہ بگیا
تیانگما نہ سترگے چک بُودید۔ دے من نہ مو تھونس۔ تھونے موسی زیرس، ”لے اشے نوٹو

نگ نُوڑھمارے چھرگے میدا؟“

زیربانہ دے اشوسی زیرس، ”نگ نُوڑھمرہ ہلٹنو یود“

”اونانگبو ہلٹنو چک کھیونگ۔ زیرباچک دے اشو رنگبو ہلٹنو چک کھیونگا
سونگس۔ دے اشوسی رنگبو ہلٹنو کھورے لوقسے اونگاچک موسی موری ترومفو فودس۔
سکیدپہ لہ چنگس، سکیرغی بر پنگ نُو ہلٹنو تنگس۔ ہلٹنو تنگسے نہ موسترگی کھہ ٹھولس۔
ٹھولے نہ، ”یلے اتا منگمو کھیانگ دکھ نہ ٹھورو بلبے سونگ۔“

زیرباچک کھو ٹھورو بلبے اونگس۔ موسی سترگی زدونگ لہ تھمے نہ سترگی
رہینگ نہ بُو دے من پو سترگو سکولس۔ سکولباچک کھاگیس سونگفی سترگہ کل سے کھہ
بُو دے اونگس۔ ابا چھن چھل لہ کھڈے یودپونگ لہ موسی شرا نہ سترلیے چتسے فنگسے
گھنڈہ فیدی ننگونگ سترگو ہرپوکپا چھمس۔ مو غزرے اونگس۔ غزرے اونگسے نہ، ”یلے
اشے نوٹو موش چی کھیونگ۔“ زیرباچک دے اشو سونگسے موش چی کھیونگس۔ کھیونگانہ
موسی دے ژھنگمہ زدمسے نہ زیرس، ”یلے اشے نوٹو، دی ژھنگمہ چوسے ننگ نُو
کھیرے نہ سترگو نہ شرورے بریس۔ دکھ دُو کسے لس نیس چا بید؟“

دیرے اشوسی چورونگ گنگ کھورے گوانہ اتوسی زیرس، ”انالہ کھیانگ

سُولہ یودا مید؟“

موسیٰ زیرس، ”نا سُولہ مید۔“

”اونا کھیانگ نالہ دُوکٹوگا؟“

زیربا چک موسیٰ زیرس، ”نیس بیاسے نالہ دُوک۔ چک بیاسے کھیروک نہ ننگ نُوسونگسے بُوسترنگ پو فیونگسے تنگسے اونگ۔ اونگس نہ ناکھیانگ لہ دُوکید۔“

زیربا چک کھونگ نُوسونگسے سنیا د پو یو بیاس، ”دی تھونے من پو حرامزادانو کھیانگ لہ بلے مہ تھوبا؟ کھیانگ دون یقپو پڑے خیور دوسے رنگ۔ نا کھری طلاق کلے تنید“

زیرے موے فرقپو لہ تھمے فیونگسے تنگسے اونے من نہ موسیٰ زیرس،

”ژامشے سونگس نہ سہ ینگ زمیندار کھو لہ دوکپو پڑے نادکھ نہ سہ گک۔“ دو

زیرے کھو اونے من نہ مو ینگ لم چکی فری جوکس۔ جوکفا چک ینگ ملے چک لہ تھونس، تھونا نہ نیو پا خسومی نیو چھو سکورنگ سکورین یود۔ کھودانی ہلنٹوتیانین یود۔ دو تھونگما نہ موسیٰ زیرس، ”لے اتا منگمونگ نیوے جقسپو شوخمو نالہ فونگ۔“

زیربا چک کھونٹی نیوے جقسپو سکورے ایکھہ بیام تھنگ پنگ مولہ فنگس۔

فنگما چک موسی دینگ نہ نیو ترو دس۔ نیو ترو دے گونگ ژارے پُھو غرور پیکھ تھونما
 چک نیو موری رول لہ تھینے کھیونگسے نہ موانگ سہ نیوینگ جوکس۔ جوکسے نہ ”ہلٹنو دیا
 کھیونی لے اتا منگمونگ“ زیرے نہ ہلٹنو موانی لینس۔ موسی ہلٹنو تیانگس۔ تیانگسے نیو
 پُھوی ایکھ فیوخ لہ دس۔

دمفا چک نیو پا ژھنکو سی زیرس، ”دی اشو ژامشے زبردست پچی
 یودسوک۔ ندانگ ژھنکو لہ یا عقل پو مہ اونگس۔ موسی نیو سیدھا کھیونگسے دکھ دم
 چوکس۔ موچنے کوسوندو یودسوک۔“ زیرے نہ ”انالہ اشے کھیانگ سولہ یودامید؟“
 زیرباچک موسی زیرس، ”ناسولہ مید۔“

زیربانہ اے سی ”نالہ دُوک“ اے سی ”نالہ دُوک“ زیرے کھونگ فساد
 گوا شروع سونگس۔

گوانہ موسی زیرس، ”لے اتا منگمونگ فساد پو چا بید؟ نیس بیاسے نامہ
 دُوپکی ان، چک بیاسے کھیرید نہ ننگ گننگ سونگسے سوسے سوسے بوسترنگ گن
 فیونگسے تنگسے فی شیدا سنہ لہ سوتھونس نہ دے تھون کھن پو لہ نادوگیدینگ۔“

زیرباچک کھونگ ژھنکو سی زیرس، ”دی اشوسی دی عدالت پو لیا نمو

بیاس۔“ زیرے نیوے ہلٹنؤ ریرے ژھٹنکوسی کھورس۔ کھورے ننگ کُننگ تھوننا چک، ”نا اونید زیرے زاچس بیاسے مہ یقپا، اتالہ ہرژک زیرنی حرامزادانو، سونگ دُرول۔ کھیانگ یقپی بُوسترنگ کھوانگ مین“ زیرے کھونئی کھوتی بُوسترنگ کُن فیونگے تنگسے نیوے شِدیا اونے من نہ،

”ژامشے سونگس نہ سہ ینگ مزدوری بیاکھن“ زیرے مو نیوے جقسپو ینگ لزوقس۔ لزوقسے ینگ ایکھ رول لہ کھیرس۔ کھیربا نہ مولہ نیو مہ دمفا نیو پُھو سکل زونے کھیرے پُھو دریسنگ فوقس۔ پُھو دریسنگ فوقسے گبزارے پُھو سکل لہ پھونگو فونگ چپی یودسوک۔ مولہ نیو دے فونگ پولہ فوقپی اندیشہ سونگس۔ گواچک مو سی نیو فودے تنگسے نہ موانگ بیام تھنگ پیکھہ چدے پھونگس۔ چدے پھونگمانہ دے بیام تھنگ پیکھہ پھونگو فونگ چپی یودسوک۔ دے فونئی اوق پنگ موسی موانگ بانئی غزوگی شے بیاسے دُکس۔

دے شہر پنگ نُو شنگ پا اپولے چک یودسوک۔ کھو پُھو غزور زونے شنگ لہ اونگمی انسوک۔ کھو دیکھ تھوننا نہ دے فونگ اوق پنگ بانئی غزوگی شے تنگسے یودسوک۔ یودپاچک نہ دے شنگ پا اپولہ بانئی غزوگی شے تھوبس۔ تھوباچک کھوسی زیرس، ”یلے نیو پوننگ نہ بانئی غزوگی شے بُو دے ننگ۔ کھونگ لہ سوسی منئی

دُوکٹو کپا، خُدا لہ شکر زیرے کھو قار پو تھنگس، قار پو تھنگس نہ دے غزُوگی شہ قار پنگ بوسکیا تنگسے کھورس۔ کھولہ شنگ پنگ مہ تھوبس۔ یا شہ کھورے اونگسے ننگ نُو تھونے بزوت پنگ کھیرے قبلی فیوخ لہ یودپنی فے تنگمی رگومی کھے کھہ شاکلے نہ اونگسے نیمہ دُوکس۔

نیمہ دُوکسے یودپنی بر لہ اپنی باہر نہ اونگس۔ اونگسے نہ، ”لے اپو درنگ شنگ پنگ چی مید پادکھ دُوکسے یود۔“

”تا چہ بیک لے اپنی، درنگ نالہ شنگ پنگ چی مہ تھوباتی نیو پوننگ نہ بائی غزُوگی شہ بُودے نالہ تھوبسے، قبلی فیوخی فے تنگمی رگومی کھے کھہ کلے یود۔ کھیانی کور و بُو لُونگتو لہ خیا چود، خیا چدے نہ یا غزُوگی شہ کھہ چھوپنچی چدے نڈانگ لہ سپچس چی کول۔“

زیر باچک اپنی سی لُونگتو لہ خیا چدے لُونگتو ینگ نُو چھوی تنگس۔ تنگسے نہ گرمی چک کھورس، کھورے نہ بزوتی زگو فیسے قبلی فیوخ لہ ہلتا چک، ہو بیا نہ کیا نگھی ہا بیا نہ تروسفی دینارے مسننگ صورت کمال یودپنی خاتون چگی ہر ماہرثی دانے کھورے خسیری فنگ چی کھورے شنگ شنگ کھلین یودسوک، دو اپنی لہ تھونگس۔ اپنی لہ تھونگما چک اپنی سی، ”ژھو میدمو لہ ژھوے تھوب، بُو میدمو لہ بُوی تھوب“

زیرین ہلنگ بیا چک اپو لہ ہندوق پیکھ کوس۔

کو انہ اپوسی زیرس، ”چہ سونگ گانگ سونگ؟“

اپنی سی زیریدا، ”ژھو میدمو لہ ژھوے تھوب، بُو میدمو لہ بُوئی تھوب۔

دیوشے گار نہ اِسوک؟ دینے مسنگ صورت کمال یودپنی دی خائون پو

اِسوک۔“

زیرباچک اپوسی زیرس، ”ینگ کھدانگ بُوسترنگ کنی کھالہ دُوکسا گو چس

مید۔ نیا لہ دینے خائون چی تھوبسید زیرے سُو لہ مہ زیر۔ ہوشیار خبردار، ندانگ شرگو

ستروق ان، اِنانہ ندانگ لہ ینگ لُوس چس مید۔ می لہ مہ ہلتنا چوق ننگ نوزبے

یوق۔“

اپو نہ اپنی لہ خائون پو تھوبسے خنومی جق لہ بعمہ اِسوک۔ دے شہری

بادشاہ لہ میراث میدپاشے میدپنی اِسوک۔ بادشی کھرا گوے کھ ببقو، خلنگفوپوسی

بُوکھمہ ژوکفو لہ بادشاہ تھوبنی اِسوک۔ یا عرصو ژھنکمہ شکر و ستونگ بادشی کھری زگوے کھ

سنگ مرمری ردو بجوق تنگنی چنگرل چی یودپنی اِسوک، دے چنگرل پیکھ تودپنی

ریرے دمنی اِسوک۔ دمسے نہ کھرا فودے تگ کھنی کھرا فودے تنگمی اِسوک۔

خلنگفوچو فودے تگ کھن پوسی خلنگفوچو فودے تتگمی انسوک۔ یا عرصو ژھنگمہ کھرا سوی
 گوے کھہ مہ ببا ستنق شنکیل پیکھہ سونگے دوکی انسوک۔ خلنگفوچو سی سولہ بوکھمہ مہ
 ژوکپا پھونگو سپنگ تھنگ پنگ سونگے دوکی انسوک۔ یا جمعی جق لہ کھونگ ژھنگمہ
 سی جمعہ بیاسے یا چنگرل پیکھہ دمس۔ دمسے می ژھنگ گوے من نہ اپونگ نو اونگے
 دے خائون پوقاری او قپنگ زبے سولہ تھونگ مہ پوکپا دے چنگرل پیکھہ کھدے
 سونگس۔ دے جق لہ خلنگفوچو فودے تگ کھنی سی خلنگ فوچو فودے تنگس۔ کھرا
 فودے تگ کھنی سی کھرا فودے تنگس۔ تتما چک خلنگفوچو سی ہر مق پو ژھنگمہ فشقے
 کھیونگے اپولہ بوکھمہ ژوکس۔ کھرا چومے کھیونگے سیدھا اپولے گوے کھہ بپس۔ ببا چک
 دیشے ہر مق پو ژھنگمہ سی لقی کھ لچھو تیانگے نہ زیرس، ”درنگ نہ دی شنگ پا اپونتی
 بادشاہ سونگس“

زیربا چک ہرغی فید پوسی زیرس، ”یا ژے عرصو کھرا کھوے گوے کھہ
 بیٹوکپا، خلنگفوچو سی بوکھمہ ژوکٹوکپا درنگ کھرا کھوے گوے کھہ بفقولہ، خلنگفوچو سی
 بوکھمہ ژوکفولہ نیا ہر ژس بیامید۔ شگرو خنوم کھولہ بوکھمہ ژوکس نہ کھولہ نیا بادشاہ بنید،
 مید نہ مٹامید۔“

اپو اونگے، ”یلے اپنی درنگ نئی خائون پوکھدے سونگفا فری نا لہ بادشاہ

تھو بیڈ سوک۔ دی ہرنی فید پوسی شکر و خسوم کھرا گوے کھہ بلبس نہ، خلنگفو چوسی بوکھمہ
 ژوکس نہ بادشاہ منید زیر سید۔ کھیاننی دی خائون پو گاری فودے مہ تو نگ۔“

زیر با چک اپنی سی، ”لیا خمو گگ لے اپو، نا گاری کھدے گوا مید، ننگ
 نو یغید“ زیرس۔ یا عرصو گنگمہ ہو کھنمو چو چو بلبس فچوسے دوس۔ جنفی شکر ونگ تھونما نہ مو
 سی بوڑ و ما خسوڑوب پو ردوے چک لہ تڑودس، تڑوپا نہ مے خرزمو یکھ تیار سونگس۔
 دے من نہ پھو خرزموے رال فلو خسوم رنگ برمو چمق پیکھ سترقس، سترقا نہ پھو خرزمو
 سہ پیکھ پیدا سونگس۔

دے نیسکو سی زیریڈپا، ”یلے نی اشے ہو کھنمو چو چو ییری چہ حکم یود؟“

زیر با چک موسی زیریڈپا، ”یلے نی مے خرزمو نہ پھو خرزمو، کھدانگ نئی
 بوائی کھرنگ سونگسے بوائی صدوغنگ نہ بوڑھی کارنو رنگ رنگ گونچس کھورے
 اونگ۔ دوے رنگ نا لہ شوخمو کھیونگما رگوسوک“ زیر با چک پھو خرزمو نہ مے خرزمو یا
 بنگ لہ شوق زگونگ فیسی، فورے کھیرے ہلا کرنوے کھرنگ نو سونگسے کھوے بکسنگ
 نہ کارنو وردی رنگ رنگ کنگمی کنگ ہلم تک کھورے نہ یا بنگ لہ لوقس۔ لوقسے شنگ
 پا اپوے نئی ہندوق پیکھ بلبس۔ بلبسے ہو کھنمو چو چو دیکھ یودپا، مولہ دونگ منس۔ منما
 چک مودے وردیونگ لینس، لینے نہ پھو خرزمو نہ مے خرزمو لہ رخصت بیاسے تنگس۔

دے گو پنچس کن ہندوق پیکھ زبس، زبے نہ ہندوق پیکھ نہ تھور و بے اپنی شیدا
تھونس۔ تھونا نہ اپنی سی زیرس، ”لے اٹوے ملی اٹو گاری مہ سونگ ہے“

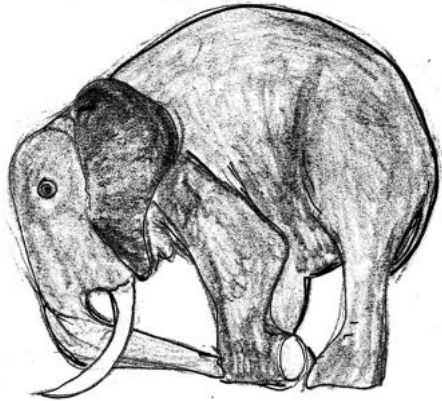
”لے اٹو نا گاری گوا مید، پیکھ دوکید۔“ دے من نہ اپو گو بو کھروس، اپو
جمعہ گوا لہ بیونگس۔ اپو بیونگما چک خاٹون پو ہندوق بیونگسے موری گو پنچس بو پنچس گنگمہ
فوس۔ بوڑھی مکمل وردی رگوے کھ تنگس۔ تنگسے نہ بوسترنی گو پنچس کن ہندوق پیکھ
زبس۔ زبے نہ موشنگ پا اپوے ہندوق پیکھ نہ سزک پنگ گومبہ گنگ بیاسے
گمبنگ چھونگس۔ چھونگسے نہ اے ژھنگمہ جمعہ بیونگسے اونگما چک موانگ سہ دے
چنگرل پیکھ تھونس۔ تھونا نہ دیرے کھوئی تودپنی حسابی می ہر ژس بیا کھن یودسوک۔

کھوسی می ہر ژس بیاسے نہ زیرس، ”دینگ نو جوان چک تھیب اونگسید۔“
زیربانہ اے وزیر کن نہ میونی زیرس، ”چاہا کھوانگ بادشاہ انا، اونگما نہ چہ
سونگس؟ لیا خموسونگس ینگ“

اہا شنگ پا اپو بیونگسے خاٹون پو کھیونگما سونگس، ننگ نو تھونا چک اپنی یود،
خاٹون پو مید۔ ”لے اپنی تھی دے ژھنو گار کھیر سید؟ شوعمو دکھ کھیونی ہر مق پو ژھنگمہ
چنگرل پیکھ دمسید۔“

اپنی سی زیرس، ”ینگ گاری سونگفا مید، ہندوق پیکھ سونگسید“ زیرے نہ مو
ہندوق پیکھ ہلتا سونگس۔ ہلتا گوانہ خاٹون پو مید، ”ہندوق میدانگ لے اپو، ہندوق
میدانگ۔“

”اتالہ ہرژک زیرفانو بادشاہ تھو بیڈپا، یاتا ہوتے سونگ۔ ہلتوا کھری ہرکینین
دوک“ زیرے نہ اپو لوقسے سونگسے بادشی چنگرل پیکھ تھونس۔ دیرے اپو دیکھ
تھونس۔ اہا دیکھ وزیرکنی پراننگ نونا زوک نازوک جوان چجی تھونے یود۔ دے من
نہ کھرا فودے تنگ کھن پوسی کھرا فودے تنگس، خلنگفو چو فودے تنگ کھنی سی خلنگ
فو چو فودے تنگس۔ دے جق لہ دے جوان پو بی گوے کھ کھرا بیس، خلنگفو چو سی
کھولہ بُوکھمہ ژوکس۔

ژوکپا نہ ہرق پوگنگمہ سی دیو زیرے روا بیاس، ”گوئدے دیوئی سنگ
 مک جے سنگ پا اپولہ بُوکھمہ ژوکسید، تاندانگ لہ بادشاہ تھوبسید“ زیرے ژھنگمہ
 تھدس۔ کھر لہ فیانمہ تنگ کھنی فیانمہ تنگس۔ تریبجوم تنگ کھنی تریبجوم تنگس۔ دے من نہ تخت
 تاج گُن لہ کھوئی دے خسیر غمولی لہاف گُن تنگس جو۔ دے من نہ موخت پیکھ بیونگس۔
 کھونگ لہ وعظ ہدایت یا شروع بیاس۔

وعظ ہدایت بین جھانیس خنوم رگلین چی دے شہری وزیر پوسی زیرس،
 ”دیو بوژھانہ مین، دیو بی دوک لنگ پو بوسترنگ ژوخ چی یود۔“

زیر باچک ہرق پوسی زیریدپا، ”کھدانگ وزیر گُن گو بیاس نہ سہ می اوہسی
 ان۔ پقرزی مو بوسترنگ ان نہ مولہ فیہر بیاچہ شیسوک؟ ندانی سی بیر لہ لنگ لہ کھیرید۔
 پقرزی بوسترنگ ان نہ فیہر بیاچہ شیسپت۔“

گوانہ کھوئی بادشاہ لہ زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت، ہسکے لنگ لہ گوا بیوس۔“
 زیر بانہ موسی زیرس، ”لیانموگ لے فی ہرق نہ ہرمو، نانیم مید لہ تیتی یولی
 رفتار پو پچی یود نہ بیوس“ زیرس جو۔ دے من نہ موژھنی کھ بُوڑوما خسوروب پو
 ردوے چک لہ غش ترووس۔ ترووپاچک مے خرزمو تیار سونگس۔ دے من نہ رنگ

برمو چمق پیکھ پُھو خزرموے رال فلو خُوم سترقس۔ سترقا نہ پُھو خزرمو سہ پیکھ تیار
سونگس۔

”یلے فی اشے ہُو کھنمو چو چو یری چہ حکم یود؟“

زیر باچک موسی زیرس، ”کھدانگ نیسکو فی بوائی کھرنگ سونگس نہ رنگ
برمو تواق پو دوسے رنگ کھیونگا رگوسید۔“ پُھو خزرمو نہ مے خزرمو سونگس۔ سونگس ہلا
کارنوے کھرنگ نہ کھوے رنگ برمو تواق پو کھورے کھیونگس نیسکو موے شدیا لوقسے
تھونس۔ تھونناچک موسی دے تواق پولینس۔ پُھو خزرمو نہ مے خزرمو لوقسے گوید پا جو۔
دے من نہ ہسکے نم کن لنگس۔ ہر بق ہر مو دسے تھونس۔

”یلے بادشاہ سلامت تاشی لنگسنگ شوخس۔“

”لیا خموگ لے فی ہر بق ہر مو امرا امرے۔“ تا کھونگ لنگسنگ نو گوید پا
جو۔ کھو فی سہ سترانگ سترانگ بگو سے فنکسے یود سوک۔ بادشی سترانگ بادشاہ سونگس۔
وزیری سترانگ نو وزیر سونگس۔ یا حسابی کھ ژھر مہ ژھونٹے سنگ سوسوے
سوسوے سترانگ نو گوید پا جو۔ دے من نہ بادشاہ سی حکم بیاس، ریدخ چوق زیرے۔
ریدخ چق کھن کنی سی ریدق چتقس جو۔ دے من نہ وزیر سترانگ تھونس۔ فیر

بیاس، رال مہ پھودس۔ دے من نہ بادشی سترائنگ تھونس۔ تھوننا نہ اونگفو اونگفو لہ فیہ
بیاسے چک سہ فودے مہ تنگما لزوقس۔ وزیر لہ رال چھی مہ پھودس۔ تاکھونی لنگسنگ نہ
شہ کلے لوقسے اونڈپا جو۔

اونگسے نہ ایونی سی خلبات لہ وزیر لہ زیرس، ”کھیانی کھو بوسترنگ پھویدا۔
کھیانگ لہ رال مہ پھودس، کھوسی فنکفو فنکفو فوقسے شہ کلے کھیونگس۔“

دیکھ نہ جقمے نیس خسوم دوسے نہ وزیر یینگ زیرس، ”کھدانی ژامشے
زیرس نہ چہ بیک، دوک جوخ لنگ جوخ پو نہ بوسترنگ ژوخ چھی یود۔“

زیربانہ ہرق ہرموسی زیرس، ”گوانہ ندانی بیر لہ پولو ہرژیا کھیرید۔ بوسترنگ
ان نہ پولو ہرژیا چہ شیسوک؟“ زیرے دیرے کھونی سی بادشاہ لہ زیریدا ”ہسکے
ندانی پولو ہرژیا بیوس جو۔“

”لیانموگ لے فی ہرق ہرمو، امرا امرے۔ نئی یولی عادت پولو چھی یود
نہ نالہ مہ ترس یو بیوس۔“ موسی ژھنی کھہ بوزوما خسوروب پولو ترویدا چک مہ خزمو
حاضر سونگس، رنگ برمو چمق پیکھ پھو خزمو رال فلو خسوم سترقا چک پھو خزمو سہ
حاضر سونگس۔

سونگسے نہ کھوئی سی زیرید، ”یلے نی اشے ہوکھنمو چو چو یری چه حکم یود؟“
 زیربا چک موسی زیرس، ”یلے نی چھو خزمو نہ مے خزموئی بوا رونمی
 خلونگ خلونگ ہرتا دوسے رنگ نالہ دیکھ کھیونگا رگوسید۔ ہسکے ہرتق ہرئوسی پولو ہرژید
 زیرید۔“

زیربانہ، ”لیانمو گگ نی اشے ہوکھنمو چو چو“ زیرے نہ کھونگ سونگسے
 خلونگ خلونگ ہرتا کھدے مومے شیدا تھونس۔ تھونے نہ زیرس، ”یلے نی اشے ہوکھنمو
 چو چو خلونگ خلونگ ہرتا تھونسید۔“

زیربانہ موسی زیرس، ”یلے نی مے خزمو نہ چھو خزمو، کھدانگ ہلا یول
 بروق یولنگ لوقسے سونگ۔“ ہرتا کھنگ لہ ہرتا تنگس جو۔ تنگسے نہ ہرتازی پولنگ لہ
 زیرس، ”دی ہرتا لہ چھق ہرژوا لیا نھو بیاسے تونگ۔“

زیربا چک، ”لیانمو گگ بادشاہ سلامت“ زیرے دے ہرتا لہ ہرتازی
 پونئی سی چھق ہرژوا قرال بیاسے تنگس۔ ہسکے بادشاہ کھوانگ سونگسے دے ہرتا لہ پھس
 گن تنگس۔ تنگسے نہ وزیر لہ ہرتا لہ تھوم زیرس۔ زیربا چک وزیر اونگسے ہرتا لہ تھمنوک
 زیربانہ گیب زیر نہ دُون زیری کھ لنگسے ہرتا سی وزیر نیسے فنگس۔

دے من نہ ہرتارزی پوئی زیدپا، ”یلے بادشاہ سلامت دی ہرتا لہ نیا تھا
 کھیو دپا مید، گیب زیر نہ دُون زیری کھسے لنگسے ردوق تھق تنگمو میدپا چنگ بیا میدانگ۔“
 دیرے بادشاہ اونگسے ہرتے گوے کھسے نہ سنئی (جندوے) ہرڑے کھسے تھونے مپو لچپو دفعہ
 خسوم تڑودس۔

تڑودے نہ زیرس، ”یلے وزیر تا کھیانی ہرتا لہ تھوم۔“ دے من نہ وزیر اونگسے
 بادشی ہرتے کھمور لہ تھمس۔ دیرے ان نہ ان ہرتا سی چنگ مہ بیاس۔ دیرے
 وزیر ہرتے کھمور لہ تھمسے کھرنگ نہ باہر فیونگس۔ تا بادشاہ ہرتے کھسے اونیدپا جو۔ بادشاہ
 سنہ لہ، دیڑے ہرتا پا ژھنگمہ لزالہ تھونس۔ دے من نہ کھونگ شغرائنگ تھونس۔ بادشاہ لہ
 گوپی ڈافوق پونیدپا۔ بادشاہ لہ منس۔ بادشاہ لہ منچک بادشاہ سی ڈافوق کھیریدپا۔
 کھیرباچک وزیر لزالہ ہرتا تنگسے کھیرس۔ بادشاہ سا ہلتری ڈافوق پونخم ہلتری ہل
 ترانگسے ہل دونئی کھسے تھونے من نہ بادشاہ سنہ لہ تھونیدپا۔ ہل ترانگسے پولو سے کھسے
 بُو دے من نہ بادشاہ سی زونس۔ دیکھ نہ یینگ ڈافوق کھیریدپا۔ یو بین بادشاہ سی ہرق
 نہ وزیر لہ پولو تھونگ کھوانگ مہ پوکپا ہلی رگوانگس، بادشاہ کھوانگ ژا سی ڈافوق
 تیانین دُو کسے ہلی رگوانگسے کھرنگ نو اونیدپا۔ کھرنگ نو تھونس۔

کھرنگ تھونے کھونگ دیکھ زاچس پنچس زیدپا۔ دیرے بادشاہ سی موری

فوٹو موری جنڈنگ یودپا، دینگ نہ فیونگس، فیونگس نہ گیٹی کھہ دُوکپی پولیس گُن لہ زیرس، ”یلے پولیس گُن، دی فوٹو باہری ستاغوے تھیوق تھیم پولہ سپیارے یوق۔ یا فوٹو لہ ہلتین سُو دی زگوے کھہ کوپتی لنگسے کھڈس نہ، دے لنگسے کوپتی ہلتین دُوکفی میونگ چک سہ فودے مہ تونگ، دونگ سنگ نی دربارنگ بیان لہ کھیونگ۔“

زیربا چک، ”لیانموگ لے بادشاہ سلامت، مہ لیا نموگ۔“ زیرے پولیس گُن سی دے فوٹو ستاغوے تھیوق تھیم پولہ سپیارے۔ دیکھ نہ لزا خسوم ژے گوین چی کھیم کھورکھن، چھرگہ کھورکھن، نیوپا ژھنکو، دو بی لزا لہ رومی بادشی بو، کھونگ ژھنکمہ پرانگ تنگسے دے ستاغوے چھن لہ تھونس۔ فڑا فروسنہ لہ خلونگ خلونگ ہرتی پفچس نہ تختہ خالیونگ بوسکیا تنگسے کھورے۔

فڑا فروسی یا نقشو لہ ہلتین زیرس، ”یودپو نہ یا نقشو خاتون پو ژوخ چی یود۔“ زیربا نہ کھیم کھورکھن نہ چھرگہ کھورکھن نہ نیوپا خسومکوسی زیرس، ”صحیح ان یا فوٹو نہ خاتون پو ژوخ چی یود۔“

زیربا چک پولیس گُن دے ژھنکمہ ہرکس۔ دیکھ ہرکے نہ کھونگ سونگس بادشاہ لہ جوا فوس، ”یلے بادشاہ سلامت، کھیم کھورکھن سہ یود، چھرگہ کھورکھن سہ یود، ہلٹنو کھورکھن سہ یود، بوسکے کھورے فڑا فروی چک سہ یود، تھونمو تھونمو غوٹ چی

سه يود۔“

دو زيرباچڪ موسى زيرس، ”هشيار خبردار چڪ سه فودے مه تونگ۔ گوگو له فزا فرو دکه بيان له كهيونگ۔“ دے من نه فزا فرو بيان له بادشى شديا كهيرس۔
 كهيرے نه بادشاه سى زيرس، ”يله فزا فرو كهيانگ له چه سونگس؟“

زيربا نه فزا فرو سى زيرس، ”يله بادشاه سلامت، نتي يولنگ خاتون چى اونگس۔ اونگس نه مونتي بادشى خلونگ خلونگ هرتے كهه جونے ناگيب فيوخ له فنكس۔
 هرتا له تهور چڪ تيانگس۔ ياتيانگفي كهه دينگ نه فورے كهير كهير پوله كهيرے شهري
 تهنفي كهه كز بورتهنگ چى يودسوك۔ ديكهه تهونے نه موسى زيرس، يله رومى بادشى بونا
 سى چنے بياس؟ زيرباچڪ ناسى زيرس ’اه كهيفاني بياسا؟ نتي بادشى هرتا سى بياسفى
 ينگ۔‘ زيرباچڪ موگيب له لوقس هلتس۔ هلتس نه سننگ بوس چى فيونگس۔ فيونگس نه
 خلونگ خلونگ هرتے ينفچس گن فودس۔ فودے نه دو مورى دنون پنگ بوسكيا تنكس۔
 تنكس نه دونا له كهور بانس۔ خلونگ خلونگ هرتے جنگمى كهه لقاچا چكبو سنمى كهه لقاچا چكبو
 يقس۔ يقسے نه موسى زيرس يا خدا نى خلونگ خلونگ هرتا موكهب چى لدون۔ زيربا
 چڪ دے خلونگ خلونگ هرتا موكهب چى لدس۔ دو موگونگ هرژوله ژوكس۔ دے
 جنوبى فيوخ له جاكجك برق چى يودسوك۔ برغى سكل له زگو نه ژوخ برق زگوے

یودسوک۔ دے برق زگو لہ موسیٰ بسم اللہ زیرے مولٹوک پوتیانگس۔ تیانگچک
 دے برق زگو قلبی فیوخ لہ غرانگ بین نوس۔ نورباچک 'پیلے فڑا دونگ دی بہوری
 اینگ بیونگ۔' زیرباچک سنہ لہ نا اونگس، لزالہ موانگ اونگس۔ اونگچک نیا آدم
 ذاتی شہرنگ نوتھونس۔ تھونے نیا ملے چک لہ تھونانہ موسیٰ زیرس، 'پیلے فڑا فزو، ادب
 تمیز یودپی ننگ چکنگ ندانگ لہ برانگسے ژول۔ ناننگ شی ننگ لہ کھوربو کھریلید۔'
 زیرباچک ناسی مہ گو زیرس، کھیانگ شورے گوالا، ناگوے کھوانگ مین۔' زیربا
 چک موسیٰ موری خسیر نمولی تخشہ خالیونگ سہ فودے دی سوندوسی لقفس پنگ تنگسے دو
 سہ نا لہ کھوربا منس۔ منانہ تامو تخشہ خالیونگ فننگسے گار مہ گو زیرے، نا برانگسے ژلے
 سونگسے لوقسے اونے من نہ مودے لم یک پیکھ میدسوک۔ بیکھ نہ نا لہ مومہ تھوبا ژلین
 بیکھ تھونفی ان لے بادشاہ سلامت۔"

زیرباچک بادشاہ سی زیرس، "حرام زادہ، کھیانگ ہرکونمہ ایننگ۔ گاری
 خائون چچی چکی تخشہ خالیونگ کھیونگسید، گاری بادشاہ چکی ہرتے پفچس کن ہرکوسے
 کھیونگسید۔" زیرے نہ پولیس کن لہ حکم بیاس، "تخشہ خالیونگ نہ ہرتے پفچس کن
 کھوینگ نہ کوق۔ کوقسے منگل پنگ خسوم تیانگسے نہ کھو فیونگسے تونگ۔ زیرباچک
 پولیس کنی سی کھوینگ نہ تخشہ خالیونگ نہ ہرتے پفچس کن کوقسے منگل پنگ خسوم تنگسے

نہ کھرنگ نہ فیونگسے تنگس۔

دے من نہ کھیم کھور کھن پو بیان لہ کھیرس۔ ”انالے کھیانگ لہ چہ سونگس؟“
 زیربا چک کھوسی زیریڈپا، ”یلے بادشاہ سلامت، دیڑے قابل بوسترنگ
 چچی یودسوک۔ نا کھیم پیکھ فیاریمن یودپا۔ دے کھیم پیکھ فونگمہ ملا کھڈچس چچی مینسوک۔
 دے چھہ لین ردونگی ہلنٹو چک کھیونگسے یودپا۔ موسی دے ہلنٹو بی ہرژا فشقسے پو بجی
 بیاس، بیاسے نہ دو بجوقسے فرانو بیاسے، موسی کھرے فچوس۔ دے کھرے کھ فیاربا
 چک گھنڈے چکی تنگچونگ پنگ نوئی اونگ پو دس۔ دے جونو بک پوٹ پو لہ مونینگ
 نہ کھیم پو کھیرس، دو بیکھ فیارس۔ اونگ پو ایک دم دس۔ دقا چک ناسی نری بوسترنگ
 پو لہ زیرس، ییلے بوسترنگ تا کھیانگ سونگسے دی اشے لہ بلے کول، موشرگو خلدسید۔
 زیرے بوسترنگ پو بلے بیاتنگسے نہ ناسی مو لہ ترس، انالے اشے کھیانگ سولہ
 یودامید؟ زیربا چک موسی زیرس، ناسولہ مید۔ ’اوناکھیانگ نالہ ڈوکٹوگا؟‘ زیربا
 چک موسی زیرس، ’نئیس بیاسے نامہ ڈوکپی ان۔ ناکھیرید نہ کھری بوسترنگ پو لہ
 رخصت بیوس، بیاس نہ نا ڈوگید۔‘ زیربا نہ ناسونگس، سونگسے نہ بوسترنگ پو لہ سنیاڈ پو
 یو بیاس، حرامزادانو، دی تھونے من بلے مہ تھوبا ڈوکسے؟ دے اشو چنے زبردست
 چچی یودسوک، زیرفاناسی موے فرقپولہ تھمے فیونگسے تنگسے، لوقسے اونگسے نری خیول

لہ ہلتیک نہ موسونگسے میدسوک۔ سونگسے میدپا نہ نا موژلین بیکھہ تھونفی ان۔“
 زیرباچک بادشاہ سی زیرس، ”لیا خموسونگ لیا خموسونگ۔ کھیانگ لہ تھوبت“
 زیرے کھوسہ کھرنگ نہ فیونگسے تنگس۔

دے من نہ چھرگہ کھورکھن بیان لہ کھیونگس۔ کھولہ ترس، ”کھیانگ لہ چہ
 سونگس؟“

کھوسی زیرس، ”چی کوسوندوے بوسترنگ چی یودسوک۔ نی ژھے یا
 بلچونگموتیانین یودپا۔ بلچونگمہ بگیا تیانگما نہ سترگہ چک بُو دیدپا۔ دے من نہ موتھونے موسی
 نی بوسترنگ پولہ زیرس، انا لے نوژونگ نوینگ رینگورے ہلٹنو میدا؟“ زیرباچک
 نی بوسترنگ پوسی زیرس، ننگ نو ہلٹنو یود۔ زیربا نہ اونا ژھرہ ہلٹنو چک کھورے
 اونگ، زیرباچک بوسترنگ پوسونگسے ہلٹنو کھیونگسے مننا، موسی موری تزومفونودس،
 سکیدہ لہ چنگس، چنگسے نہ سکیرغی بر پنگ دے ہلٹنو تنگسے سترگی کھہ ٹھولس۔ ٹھولے نہ مو
 سی زیریدپا، پیلے اتا منگمو کھیانگ بےبے ٹھوروسونگ۔ زیرباچک نا بےبے ٹھورواونگس۔
 ٹھوروا بےبے اونگما نہ موسی سترگی زدونگ لہ تھمے نہ رپنگ نہ بُوڈ پڑے بیاسے سترگو
 سکولس۔ سکولبا نہ سترگہ نہ چھن چھل لوقسو سونگفی سترگہ ژھنگمہ سے کھہ بُوڈے کھیونگس۔
 چھن چھل لہ کھڈے یودپنی سترگونگ لہ موسی شرا چھنے من پوہرپوکسے گھنڈہ چگی

ننگجو نگ پنگ مولہ سترگو ہر پوکپا چھمس۔ چھمسے موٹھور و غزارے اونگس۔ اونگسے نہ، یلے نوٹو سونگ، ننگ نوٹو سونگسے موش چی کھورے اونگ، زیر با چک فی بو سترنگ پو سونگسے ننگ نوٹو موش چی کھورے اونگس۔ موش کھورے اونگما نہ موسی موش پیکھ شرا نہ سترگہ ستریسے زد مسے سپونگسے نہ زیرس، یلے نوٹو کھیانی شرا نہ سترگہ ستریسے چوس، چوسے نہ ننگ نوٹو سترگہ نہ شرا بر فیس۔ دو بیاس نہ کھیانگ لہ لس پو جو قدے گوات۔ زیر با چک ناسی بو سترنگ پو لہ زیرس، یلے بو سترنگ کھیانگ سترگے چورونگ گنگ کھورے سونگسے نہ دی اشے لہ زا چس چی فحوس، مو شرگو خلد سید۔

بو سترنگ پو زان بیاتنگسے نہ ناسی ترس، انا لے اشے کھیانگ سولہ یودا مید؟ زیر بانہ موسی زیرس، ناسولہ مید۔ اونا کھیانگ نالہ دو کٹوگا؟ زیر بانہ موسی زیرس، نیس بیاسے نامہ دوک۔ چک بیاسے کھیرید نہ کھری بو سترنگ پو فیونگسے تنگسے دکھ اونگس نہ نا دوگید۔ زیر با چک نانا ننگ نوٹو سونگس۔ بو سترنگ پو لہ سنیا د پو یو بیاس، حرامزادانو دی تھونے من زان مہ تھوبا؟ زیرے نہ بو سترنگ پو فیونگسے تنگسے اونگس۔ اونگما چک مو دیکھ مید سوک۔ یلے بادشاہ سلامت نامو ژلین بیکھ تھونفی ان۔

بادشاہ سی کھولہ سہ ہلنگ ہلنگ مہ بیا کھرنگ نہ فیونگسے تنگس۔ دے من نہ نیو پا ژھنکو بیان لہ کھیرس۔ انا شک لے کھدانگ لہ چہ سونگس؟

کھوئی زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت نیا نیوتینین یودپا۔ نئی نیو پھوسکورنگ سکورین یودپا۔ یود نہ سے نیا ہلٹنو تیانین یودپا۔ دے من نہ اشے چک دیکھ تھونس، تھونے نہ افسوس چی کھتک بیاس۔ بیاسے نہ لے اتا منگمونگ، نیوے جتسپو نا لہ فونگ۔ زیربا چک نیا سی نیوے جتسپو مولہ فنکس۔ فنکما نہ موسی جتسپو لہ تھمسے نیو پھو سکورنگ نہ تھینے گیٹو کھیرس۔ گین پیکھ نہ موسی نیو موری رول لہ تھینے کھیرے نہ موانگ سے نیو بنگ جوکس۔ جوکسے نہ نیوے جتسپو لزوس موانی ہلٹنو تیانگس۔ ہلٹنو تیانگما چک تھے سکود لہ کھیر با ژوخ سیدھا ایکھ فیوخ لہ کھیرے دمس۔

دمفا چک نیا ژھنکو سی زیرس، ’انا لے اشے یانگ سولہ یودا مید؟‘ زیربانہ موسی زیرس، ’نا سولہ مید۔‘ زیربانہ نیا ژھنکو فول فول سونگس۔ اے سی نانی کھیروک، اے سی نانی کھیروک۔ زیربا چک موانی عدالت بیاس، گوانہ کھدانی ردونگ ردونگ مہ بیوس۔ نیس بیاسے نا ڈوچی مین، چک بیاسے کھیریدنارے کھتی ننگ کنگ سونگس بوسترنگ کن فیونگسے تنگسے فی شیدا سنہ لہ سو تھونس نہ، دے تھون کھن پولہ نا ڈوک کھن زیربا چک نیا سی دی اشے سی عدالت پولیگی لیا خمو بیاس زیرے نہ، نیا ژھنکو نئی ننگ کنگ سونگس بوسترنگ کن لہ سنیا د پولو یو بیاس، ’نیا اونے من نہ زچس تیار بیاسے مہ یقپا؟‘ زیرے نیا سی نئی بوسترنگ کن لہ حرامزادانو،

اتا لہ ہر ترک زیر فانو کھیانگ پتھی بُوسترنگ کھوانگ مین، زیرے نہ ننگ نُو نہ
فیونگسے لوقسے اونگمانہ، یوسہ میدسوک، موانگ سہ میدسوک۔ میدپا چک نیا ژھنکو
موژلین پیکھ تھونفی ان، یری شزدے۔“

زیر با چک، ”لیانمو سونگ لیا نمو سونگ، تھو، پٹوک تھو، پٹوک“ زیرے
کھونگ سہ فیونگسے تنگس۔

دیرے دے من نہ پولیس کنی سی رومی بادشی بُو بیان لہ کھیرس۔ رومی
بادشی بُو چوق تھونما چک موے ملنگ پچھیمہ اونگس۔ اونگسے نہ موسی زیرس، ”دی
غوٹ پو شرگوے ننگ، کھولہ زاچس پچس چی زامن۔“

زیر با چک پولیس کنی سی کھو ہسری کھنگ لہ کھیرے زاچس چی زامنس۔
منما چک کھوسی مندو چک زوس ینگ مہ زوس۔ مہ زاچک نہ ہسری پونفی سی بادشاہ
لہ زیرس، ”یلے بادشا سلامت دی غوٹ پوسی مندو چک زوس، پیکھ نہ سننگبوس چی
فیونگسے نہ ینگ مہ زوس۔“

موسی زیرس، ”کھدانی یا غوٹ پوکھوانگ نری کمرنگ کھیونگ۔ کھولہ چہ
سونگفی انمنگ، گانگ سونگفی انمنگ تریک۔“ موری کمرنگ نُو کھیرس کھیرے نہ موسی

پھون لہ تری زوم چھی بیاس۔ ”کھیانگ لہ چہ سونگ؟“ زیرس۔

زیر باچک کھوے مکنگ پھیمہ سکنگس، لقر دے بیاس، چنگ مہ زیرس۔

مہ زیر بانہ موسی زیرس، ”دی غوٹ پو شرگوے ننگ۔ نری کمری پھن پنگ دی
مکنگ نو کھو یوق، نانگ لہ کھیونگی زاچس پیکھ کھولہ سہ کھیر۔“

زیر باچک، ”لیاخموگ لے بادشاہ سلامت، مہ نُوروگ“ زیرس۔ موری
زاچس پیکھ غوٹ لہ سہ کھیرس۔ زاچس کھیر باچک کھو ینگ منڈو نیس زوس، دیکھ نہ
ینگ مہ زوس۔ مہ زانہ ہسری پوئی بادشاہ لہ زیریڈا، ”دی غوٹ پوسی منڈو نیس
زوس نہ ینگ زامید۔“

زیر باچک موسی زیرس، ”اونا غوٹ پوکھوانگ نی شیدا کھیونگ، زاچس
پوسہ دکھ کھیونگ، غوٹ پوسہ کھیونگ۔“ کھیر بانہ موسی کھولہ زاچس زو زیرے
اشارہ بیاس، بیانہ کھوسی منڈو چک زوس، ینگ مہ زوس۔ مہ زانہ موسی موری تھنہ
خالیونگ کھورے غسل خانگ سونگس، موری بوسترنی گوچس گونے تھنہ خالیونگ
تنگس، کھوے شیدا اونگس نہ زیرس، ”دے درے یولنگ نہ دے لم مک پیکھ دُوک
زیر بانہ، کھیانگ دیکھ سہ مہ دُوکپا دے فزا فرو یقے نہ، کھیانگ اوا سونگس درے
یولی بادشی دربارنگ زب دے فنگس یودپنی ورخ لہ چھو خرزمو نہ مے خرزمو تنگس شنگ

لہ لڑو قسے کھیونگ کھن پونا نا ان۔ گوانہ کھیانگ اونے من پونا دکھ بادشاہ بیاسے یود پنی
ان۔ کھری ہوکھنمو چو چونا ان۔ کھیانی زان چد پُھو چد چا تئید؟ “ زیرے نیسکوسی
لقفرت بقفرت کن تنگس جو۔

رومی بادشی بو لہ غوٹ فچوس نہ، جی فچوس نہ ینیدپا۔ کھوسی کھوری غوٹی
شکل پولہ بدل تنگس، گو بونگ کھروس، سمغرا بغرونگ برقس۔ ہسکے گیو خسی کھ رومی
بادشی بوسی گوے کھ بادشی لباس پوتنگس۔ ہوکھنمو چو چوسی موری لباس پورگوے کھ
تنگس نہ یا کمرنگ دوگید پا جو۔ دیرے گیو خسی کھ ناشتہ کھیونگ کھن اونگسے ہلتا نہ، تخت
پیکھ جگجگ رعب چن بادشے چک دوکسے یود، نازک نازک خاتون چچی چک
کھوے تخت پولہ بی چھن پنگ خسیری کرسی کھ دوکسے یود۔ یود پا چک ہسیری پولہ
زیرس، ”لے درنگ مہ تھونگنی بادشے ننگ۔ رعب دار چچی جگجگ چچی ننگ۔ نئی
بادشاہ نازک چچی یود۔ گوانہ درنگ دی بادشوگار نہ اونگنی ان؟“

زگو بر پوری ہلتین یود پنی باہت پنگ ہوکھنمو چو چو باہر یونگسے نہ زیرس،
”لے نی ہسیری پونگ ینگ سومید، کھتی بادشاہ نہ کھتی خاتون یود۔ زگو بر پوری ہلتین
چا دوگید؟ ناشتہ کھیونگ۔“

زیر بانہ کھونگ لہ سہ کھریلبا سونگس۔ دیرے کھوٹی سی ناشتہ کھیونگس، ناشتہ

تنگس۔ ناشتونگ زا چھمفاچک گیٹی کھہ دُوکی پوپلیس گُن لہ زیرس، ”تی ترونگ فوکھن کھیونگما تونگ۔“

پولیس گُنی چوکی واچک ترونگ فوکھن پوکھیونگما تنگس۔ ترونگ فوکھن پوکھیونگس۔ کھیونگس نہ بادشاہ لہ سلام گُن بیاس، سلام گُن لزوس۔ ”چہ حکم لے نی بادشاہ سلامت؟“ زیریدا۔

بادشاہ سی زیرس، ”کھیانگ گھری ہندوق پیکھ سونگس ترونگ فوس۔“ زیرباچک ترونگ فوکھن پوکھیونگس دفعہ خسوم ترونگ فوس۔ نواچک دیشے ہرمق نہ پلٹن نہ گنگمہ دمے تھونس۔

تھونے نہ ”چہ حکم لے بادشاہ سلامت؟“

زیرباچک رومی بادشی بُو تخت پیکھ یود۔ موسی زیرس، ”یلے بادشی بُو دوسے نا تخت پیکھ بیونگس ہرمق لہ ہدایت چی بید۔ زیرے نہ مو تخت پیکھ بیونگس ہدایت بیارتھس، ”نیانیسکو درے یولنگ نہ لوقسو سونگس۔ گوانہ نا لہ یقین پو یو یودپا، نا نہ کھو ضرور تھو کٹوک۔ گوانہ نا کھوے غزونگ بُو کھنمو چوچو ان۔ نا کھو اونے من پو انتظار بیاسے دکھ بادشاہ بیاسے دُونفی ان۔ اصلی بادشاہ پوکھو ان۔“

زیر باچک دیشے ہر مق ہر مو ژھنکمہ تھدس نڈانگ لہ بادشاہ سہ تھوبس،
 خاٹون سہ تھوبس، زیر فازین ٹھوئین رومی بادشی بو دینگ نو بادشاہ بیاسے ڈوگیدپا۔ لزا
 چک ژے گوین چچی رومی بادشی بوسی زیرس، ”یلے فی ہوکھنمو چوچو، ناسہ فی اتا نہ انو
 لہ مہ زیر باشنگ کھن پنی ننگ نو کھیانگ ژلے اونگھی کھہ نہ درنگ تھونے من فی اتا
 انو لہ چنگ ہرتخا مید۔ یونگ لہ ژامشے کھوکھول چچی گوا ڈوٹوک۔ گوانہ کھری
 شردے شہ کھول، تانٹی کھرنگ سہ چک گوے ارادہ بیاس نہ لیا نمو گکپا۔“

زیر باچک ہوکھنمو چوچوسی زیرس، ”لے فی رومی بادشی بو، کھبی لزا سکوتپا،
 دچیوے لزا پٹھونگا، گوانہ نڈانگ دکھ بادشاہ بیاسے یود۔ نڈانگ ینگ لوقسے اونید
 زیرے یولی ژھر مہ ژھوٹو یونگ لہ ترے نہ گوا رگوسید۔“ رام شور شہری ژھر مہ
 ژھوٹو یونگ بادشاہ سی زد مے کھیونیدپا۔ زد مے کھیونگسے نہ زیرس، ”یلے فی ژھر مہ
 ژھوٹو یونگ، تٹی یول پونا فنگسے گوے مین، فی اتا انو لہ ہرتخا مید پانا ہوکھنمو چوچو
 ژلے بیونگھی ان۔ دوسے یونگ نہ ٹھوکسے نہ نیا لوقسے اونید۔“

زیر بانہ ژھر مہ ژھوٹو یونی زیرس، ”لیا نمو گک لے بادشاہ سلامت۔ یانگ
 مہ رضی چنگ لس مید۔“ یلے کسل دیرے کھونگ ژھر مہ ژھوٹوے نیس خسوم نیمبو
 کھدے گوا بیاس۔ بیاسے ہسکے گیو خسی کھہ وزیر گن لہ زیرس، ”کھدانی نا اونے من پو

یولنگ نُو لیا نَموے کھہ عدالت، شیخ کھرو بین دُوک۔“ زیرے یولی ژھر مہ خسوم کھدے بادشاہ نہ ہُو کھنمو چو چو روم یولنگ گوا بیونگس۔ بادشاہ نہ ہُو کھنمو چو چو کھوتی خلونگ خلونگ ہرتے کھہ جونس۔ ژھر مونگ لہ سہ ہرتاؤنگ کھیونگسے کھونگ سہ دونی کھہ جونس۔ جونے تاکھونگ روم شہرنگ گوئید پا جو۔

ملسے منزل کن چدین روم شہری تھنا لہ کھونگ تھونید پا۔ تھونما نہ جکجک لیا نَمو سپنگ تھنگ چی یودسوک۔ دے سپنگ تھنگ پیکھ تھنگس بنگس تھنگسے کھونگ دیکھ دُوکس۔ دوری نورزی پا خسوم یودسوک۔ نورزی پونگ لہ بادشاہ سی اونگ زیرس۔ زیر بانہ نیس پومہ اونگس۔ کھوتی زیرس، ”نتی لونگ سپیانگو فنگما لا۔“

زیر باچک ژھر موسی زیرس، ”لے یوتی بادشی بو ژوخ چی ننگ۔“
 زیر بانہ ایونفی زیرس، ”کھری بادشی بو نام نہ شسے رو روسپہ مید پا سونگسید۔
 کھو گار نہ ان؟“

زیر بانہ ژھر موسی ینگ جواب نس، ”نتی بادشی بو دُوکٹوک۔ میں نارے ینگ بادشے ان نہ چہ رگ؟ نا ہلتا گوئید۔“ زیرے کھو رومی بادشی بوی شدیا اونگس۔ اونگسے ہلتیک نہ ان نہ ان کھوتی بادشی بو انسوک۔

سلام کن بیاس، سلام کن لزوقس۔ لزوقس نے بادشی بوسی زیرس، ”یلے فی نورزی پاکھیانگ دکھہ نہ ہا بیاسے سونگ۔ کھری نور کن اے نورزی پانیسکو لہ کھدے اونگ زیر، کھدے مہ اونگس نہ ناسی کھونگ نیسکو لہ ہسکے سزا تنید۔ کھیانگ سونگسے فی بوالہ یو زیر، نا ہوکھنمو چو چو کھدے لیا نمو سپنگ بونگ تھونسید۔ گوانہ نیرمی کھہ بخشونی انتظام بیوس زیر۔“

زیر با چک، ”لیا نمو گگ لے بادشاہ سلامت“ زیرے گوا بیونگما چک، ہوکھنمو چو چو سی کھو لہ اشرفی دینار غا انعام منس۔ یلے کسل کھو تھد کھہ نہ رگنوںے کھہ سونگسے دے نورزی پانیسکو لہ زیرس، ”یلے کھدانی فی نور کن کھدے اونگ۔ ناسی زیر بانہ کھدانگ مہ پھیس۔ دو سے نئی رومی بادشی بوانمنگ۔ دو سے نا بادشاہ لہ سکت کھیر بی ان“ زیرے کنگمی ہلتنگمہ کھلتق لہ فوغے من بگیو کسے بادشی کھرنگ سونگس۔

سونگسے نہ بادشاہ لہ سلام کن بیاس، سلام کن لزوقس۔ کھوسی زیرس، ”یلے بادشاہ یانگ لہ مبارک۔ یری بوا ہوکھنمو چو چو کھدے لیا نمو سپنگ بونگ نو تھونسید۔ گوانہ بادشاہ سی زیرید، ینگ نیرمی کھہ بخشونی انتظام بیوس۔“

زیر بانہ بادشاہ اپنن نس، ترونگ فوکھن لہ ترونگ فو پوکس۔ دیشے بہرتق نہ پلٹن ژھنگمہ دمسے تھونس۔ تھونے نہ کھونفی زیرس، ”چہ خطرے سونگس لے

“بادشاہ سلامت؟“

زیر باچک بادشاہ سی زیرس، ”یلے فی ہرہق نہ ہرہو چنگ خطرہ مید۔ فی بوسی
ہوکھنمو چوچو کھدے لیاخمو سپنگ بونگ نوتھونسید۔ کھدانگ رُونگ کھنی رُونین،
فوکھنی فونین، خسیری ریکاب لہ ٹمولی فیختب، ٹمولی ریکاب لہ خسیری فیختب
کھورے، فی بونہ فسوسے سونگ۔ اے ہلقفی میونی ہستونی انتظام بیوس۔“

گوانہ کھونگ لیاخمو سپنگ بونگ نوسونگے بادشاہ لہ سلام کن بیاس، سلام کن
لوقس، لوقرت بقفرت بیاس۔ ہلتموتین کھرنگ کھیونگس۔ ری زونے ژوس، چھو
زونے ہرقس، فوربی بیہ لہ تھونے من چھوینئی نیہ لہ تھونے من، مہ درانگفونگ
درانگ چوکس، مہ نوم فونگ نوم چوکس۔

دو بی لزا لہ بادشاہ سی شہری تھنا لہ یودپی کھو لہ گوپا دھوکہ تنگفی اپنی
ہنڈیلی نو کھیونگما تنگس۔ پولیس چک موڑلے تنگسے اپنی لہ دُولباسہ مہ نیئا، شول لہ
کھورے کھیونگس۔ کھیونگمانہ اپنی لہ بادشاہ سی زیریدپا، ”یلے حرامزادانو کھیانی سحر نہ مکر کن
بیاسے نہ نالہ دی در بدر گنگمہ ہلتنس۔ دوسے کھیانگ لہ چہ سزا تنگس نہ حق گگ؟“

زیر بانہ موسی بادشاہ لہ بیان تنیدپا، ”یلے بادشاہ سلامت یانگ لہ فی کھہ ہرپو

مہ شوخ۔ یری شنگ کھیونگ پا وزیر نہ نور کھیونگ پا وزیر دی ہرک پو بیوس
زیرے بیاسفی ان۔ نالہ چہ خبر؟“

زیر باچک بادشاہ سی نور کھیونگ پا وزیر نہ شنگ کھیونگ پا وزیر کھیونگما تنگس۔
کھیونگما تنگسے کھونگ سہ کھیونگس۔ تھوننا نہ انا لے حرام زادونگ، کھدانی دی ژھنگمہ اپنی
لہ بلو لے بیاسفی انسوک انا؟

زیرے نہ اپنی نہ کھونگ نیسکا شنگیلی گوزدوسے تنگس۔

کھونگ لہ سزا تنگسے نہ بادشی بو ہفتہ چک کھوری اتی شدیا دُوس۔ دیکھ نہ
ینگ رام شور شہرنگ لوقسے سونگسے دیبا بادشاہ بیاسے زمین ٹھونین دُوفی رُونگ نہ خیرا۔
کھوتی کھینگ تھرائتی کھینگ کھرا۔

